

ÉLETTÜNK

XLVII. évf. 4. szám (47. Jg. Nr. 4.)

Az európai magyar katolikusok lapja

2015. április

MINDENNAP ISTENT VÁLASZTANI

A keresztény embernek az élet minden helyzetében Istent kell választania, és nem szabad hagynia, hogy eltérítsék olyan megszokások, élethelyzetek, amelyek eltávolítják Istentől – mondta Ferenc pápa február 19-én reggel, a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén.

Válasszuk Istent, válasszuk a jót, így nem bukunk bele a sikerek hajhászásába. Hiába éljeneznek tömegek, ha a végén csak a kicsiny, mulandó dolgok csodálói vagyunk. A szentmise középpontjában és Ferenc pápa elmékedésének középpontjában az a bibliai szakasz állt, amelyben Isten azt mondja Mózesnek: „Nézd, eléd tartam ma az életet és a jót, de a halált és a rosszat is. Szeresd tehát az Urat, a te Istenedet, járj az ő útjain” (MTörv 30,15).

Mózes előtt olyan választás áll, mint a keresztények előtt nap mint nap – szögezte le homíliájában Ferenc pápa. Könnyebb hagyni, hogy magával sodorjon minket az élet, a helyzetek, a szokásaink. Tulajdonképpen könnyebb más istenek szolgálóivá lenni.

Választani kell Isten és más istenek között, akiknek nincs hatalmuk arra, hogy bármit is adjanak nekünk, csupán aprócska, mulandó dolgokat. És nem könnyű választani. Megvan az a szokásunk, hogy oda menjünk, ahová az emberek mennek, hogy úgy tegyünk, ahogy mindenki tesz. Mint mindenki. Mindenki és senki. És ma az Egyház azt mondja: „De állj meg! Állj meg és válassz!” Ez egy jó tanács. Jó hatással van ránk, ha megállunk és végiggondoljuk kicsit: milyen az életstílusom? Milyen utakon járok?”

Ezzel a kérdéssel együtt még mélyebbre kell ásnunk, fel kell tenni magunknak azt a kérdést is, hogy milyen a kapcsolatunk Istennel, Jézussal? Milyen a kapcsolatunk a szüleimmel, a testvéreimmel, a feleségemmel vagy a férjemmel, a gyerekeimmel? Ferenc pápa a csütörtöki evangéliumra utalt, amelyben Jézus elmagyarázza tanítványainak, hogy az olyan ember, aki „az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszíti, vagy magára nézve kárt vall”, nem jut semmiféle előnyhöz.

Téves az az út, amely mindig a sikert keresi, a maga javát, anélkül, hogy az Úrra gondolna, a családjára gondolna. Ez a kettő a kérdés: milyen a kapcsolatunk Istennel, milyen a kapcsolatunk a családommal? Az ember megnyerhet mindent, de a végén csak vesztes marad. Kudarcot vall. Ellene vehetnék: „De nem igaz, szobrot állítottak neki...” És mégis kudarcot vallott, nem tudott jól választani az élet és a halál között.

(Folytatás a 2. oldalon)

**MINDEN OLVASÓNKNAK
ÁLDOTT
HÚSVÉTI ÜNNEPEKET
KÍVÁNUNK!**

Krisztus feltámadása
Noel Coypel festménye
(1700)

REVICZKY GYULA

Húsvét

*Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!*

*Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen...
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen.*

NEM A SÍR AZ UTOLSÓ ÁLLOMÁS

Írta: Seregély István nyugalmazott egri érsek

Aki Lourdes-ban végigjárja Maria Faykod magyar szobrász fehér márványból faragott keresztútjának állomásait, megáll a művész által hozzátett, rendkívüli 15. állomás előtt, annak egy mindenképpen hiteles gondolat ébred a lelkében.

Nagypéntek után egyedül Jézus anyjának, Máriának szívében égett csupán a hit lelki mécsesének rezdülés nélküli lángja. Az egykori názáreti lány, aki annak idején igent mondott Isten terveire, egyedül várta a húsvéti hajnalt. Mária várta Fia megígért föltámadását.

Nagypéntek szörnyűséges – bár ma már tudjuk, hogy az emberiségnek üdvösséges – eseményei után, a megremült tanítványok lelkében aligha élt a megváltás művét beteljesítő Jézus Krisztusba vetett hit. A két emmauszi tanítvány történetében Kleofás meg is fogalmazta: „Mi már azt hittük, hogy ő fogja megváltani Izraelt.”

Azelőtt milyen más volt. A nyilvános működés napjaiban fölfigyeltek a Názáreti Jézus szavaira. Látták rendkívüli tetteivel igazolt tanításának fényét. Bár ismételtlen mondta nekik, de nem értették, hogy meghalni megy föl Galileából Jeruzsálembe. A Kálvária látványa után melyiküknek jutott volna eszébe, hogy az elítélését, kegyetlen meggyilkolását előre mondó szavaknak van folytatása: Az Emberfiát a gonoszok megölik, de harmadnapra föltámad.”

Amikor a hét első napján hajnalban asszonyok hozták híril az apostoloknak – Jézus föltámadt és él –, asszonyi beszédnek

A keresztút tizenötödik állomása

minősítették. Amikor szálláshelyük gondosan zárt termében megjelent, kísértetnek tartották. Szegekkel átvert kezét, lándzsával átvert sebéet kellett látni, megtapintani, hogy fölocsúdjának. Jézus szavai nyomán lassan világosodott ki előttük a szenvedő és megdicsőülő Messiásról szóló prófétai jóvendülés. Dávid zoltárának, Izajásnak a miattunk szenvedő Megváltóról szóló szavait ugyanis a zsinagógában nem gyakran hallhatták az írástudóktól.

Azon a reggelen, a hét első napján, amikor szembetalálták magukat a gonosz rabságából szabadulást hozó Megváltó dicsőségével, csak lassan ébredt föl a mai világot betöltő keresztény hit fénye. „Nem a sír az utolsó állomás.”

Lassan megértették, hogy a Názáreti Krisztus Jézus nem csak egy emberhez méltó, mindenkivel jót tevő élet jó hírét hozta a világra. Megértették, hogy Isten Fiaként ártatlanul vállalt keresztáldozatával megbocsáthatóvá tett minden emberi bűnt. Fölsímték, hogy minden Jézus Krisztust követő ember földi élete húsvét dicsőségébe vezet a Gondviselés jelen rendjében. Erre tették rá életüket az első tanítványok, és erre teszik életüket a keresztények.

(Folytatás a 2. oldalon)

TURISTÁKBÓL ZARÁNDOKOK

Megnyitotta kapuit a máriapócsi új zarándokközpont

A turistákat zarándokokká formálni – ezt nevezte meg a búcsújáráhelyek legfőbb céljaként Kocsis Fülöp hajdúdorogi görögkatolikus megyéspüspök a máriapócsi új zarándokközpont ünnepélyes átadásán. „Nekünk, egyházi vezetőknek is részt kell vennünk abban a törekvésben, hogy a kegyhelyekre kirándulókat megérintse az Isten közelsége, és amikor hazamennek, más emberekként folytassák az életüket” – fogalmazott ünnepi beszédében az egyházi előljáró, miután megszentelte az európai uniós és hazai állami támogatásból felépült új létesítményt. A máriapócsi Emmanuel Zarándokközpont kapui február 25-én nyíltak meg a látogatók előtt.

Sok száz zarándok érkezett – milyen különös, hogy éppen a kommunizmus áldozatainak emléknapján – a „csoda otthonába”, elfogadni az értünk aggódó Szűzanya háromszáz éve hulló könnyeit, egyúttal erőt meríteni óvó tekintetéből. Adott pillanatban imától, énekszótól zengett a máriapócsi bazilika, ami partiumi hívek szívéből fakadt fel az Istenanya iránti hódolat és a pillanat magasztossága jeléül. Már a zarándokközpont megáldása előtti órákban érezni lehetett, amit később ünnepi beszédében Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes megállapított, hogy tudniillik: „A mai együttléteünk szimbólum; a dolgok normális

rendje helyreállt: együtt van az Egyház, az állam, a megye, az önkormányzat, együtt vannak magyarországiak, partiumiak és erdélyiek, magyarok és román barátaink. Isten népe van együtt.”

A néves nemzeti kegyhelyünk újabb nagy eseményére érkező vendégeket egy határozott méretű, minden igényt kielégítő új épület, és benne a házigazdák örömmel teli, szívélyes szava fogadta. A mintegy félezer fős ünneplő közönség előtt Simon Miklós,

a térség országgyűlési képviselője is úgy vélte, az élet értékes ajándéka számukra, ha Magyarország ékkövét fényesíthetik, csiszolgathatják, és hogy Máriapócs méltán ad okot büszkeségre az ott élőknek, az érte szolgálóknak.

Ezt az ékkövet pedig valóban eszterndők óta fényesíti, csiszolgatja a magyar görögkatolikus közösség a város vezetőségével és az ország kormányával karöltve.

(Folytatás a 7. oldalon)

Az Emmanuel Zarándokközpont

HITÜNK KÉRDÉSEI

Krisztus történetének soha nincs vége

Jézus nem értelmiségi családból született, mint Arisztotelész. Tanítványai sem hasonlíthatók össze a platóni akadémiával vagy az arisztotelészi liceum tagjaival.

A tizenkét éves Jézus három napig a jeruzsálemi templom tanulója és részben tanára volt. Nem a tanítványok, hanem a tanítók közt ült, hallgatta és kérdezte őket. (Lk 2,46–48) Később is sokszor megfordult a farizeusok és az írástudók között, de általában földművesek, halászok, kereskedők, sőt bankárok között terjesztette tanítását.

De a legérdekesebb Jézus harminc éve Názáretben. Nem tett mást, mint jelen volt. Názáreti kiejtéssel beszélt. Úgy lakott, táplálkozott, ruházkodott, úgy kereste kenyerét, mint a falubeliek. Megtanult názáretiként élni. Polgártársai nem hitték el, hogy képes tanítani. Honnan vette mindezt? – kérdezték. (Mk 6,2–3). Názáretisége nem volt konfliktusmentes, még családja is nyugtalan volt miatta: „Amikor övéi ezt meghallották, mentek, hogy megfogják, mert azt mondták, hogy megzavarodott.” (Mk 3,21).

Jézus názáreti munkája nem játék volt, nem sport, hanem kemény, kenyérkereső munka. Kezét értelme szolgálatába állította. Amikor megkezdte apostoli tevékenységét, elhagyta a munkát és azt kéri apostolaitól is. De harmincéves koráig a két kezével dolgozott.

Jézus munkásember volt. Az anyagot formálta, mielőtt a lélek munkása lett. A durva fát hasznavehető eszközökké alakította. A hitvány fadarab megfaragva értékes segítője az embernek. Az olajfa ághelyes törzséből bölcsőt lehet faragni. Éppúgy a kapcsi pénzváltót és a züllyött bérmenyecséket Isten gyermekévé lehet formálni.

Jézus életének harminchárom évéből harminc éven át semmi említésre méltót nem tett. „Még nem jött el az én óráim.” (Jn 2,4) Honfitársai harminc év után készületlenebbek fogadására, mint mások. Názáretben nem kell sietni, ki kell várni Isten írását. A külső tettben van a hatékonyság.

Jézus nem iskolaalapító. Az ókori tanítók tandíjat szedtek követőiktől. Jézus pedig azt üzenté Keresztelő Jánosnak: a szegényeknek hirdetik az Evangéliumot. (Mt 11,5). Azt a szabályt adta: „Ingyen kaptátok, ingyen is adjátok!” (Mt 10,8)

NEM A SÍR...

(Folytatás az 1. oldalról)

Meg kellett várni pünkösödöt, hogy Péter, a halász a Jézust halálra ítélő rettegett főtanács előtt kijelentse: „Jézus a Krisztus, akit ti keresztre feszítettetek, föltámadt a halálból. Nincs másban üdvösség, mint a megfeszített és föltámadt Krisztusban.”

Péter és társai és utódai tanúságtétele mind kezdetben, mind a mai napig hatékonynak bizonyul. Vértanúk az örök élet hitével adták életüket. Sokan perceről perce övéikért a múltó életet. Kétezer év során egyre többen voltak, lesznek, akik merik és akarják életüket Krisztus Evangéliuma felé fordítani. A föltámadás reményében adták oda életüket a kereszteny vértanúk.

Meghallgatásra és követőkre találtak és találnak Jézus Krisztusnak a szeretet főparancsára épülő életre hívó szavai. Nincs bátorítóbb üzenet az esendő ember számára, mint a kereszten szerzett és fölkinált kiengesztelődés örömhíre. Krisztus nyomában meg nem bántta lesz a földi élet. Még az élet utolsó percében megtérő is üdvösségnek néz elébe. Krisztus üres sírja nem engedi elfelejteni a hozzá

Platón, az ókor legnagyobb filozófusa kiírta iskolája kapujára, hogy senki be ne lépjen, aki nem ismeri a matematikát. Jézus senkit sem kérdezett tudásáról, csak hitéről. Egyszer ugyan megróttá Nikodémust: „Izrael tanítója vagy, és nem érted?” (Jn 3,10) Ez azonban nem szemrehányás, inkább csodálkozás.

Az apostolok is írástudatlan és tanulatlan emberek voltak (ApCsel 4,13). Ebben kivétel Szent Pál. Teológiai képzettségét kezdetben arra használta, hogy börtönbe kerüljenek a keresztények. Egykori mestere, Gamáliel tanításának akkor vette hasznát, miután találkozott Jézussal a damaszkuszi úton.

Szent Pál sem bölcsességet kér, hanem az életvitel változását: Mi a keresztre feszített Krisztust hirdetjük, ami a zsidóknak botrány, a pogányoknak pedig ostobaság. (1Kor 1,23)

Jézus elküldte apostolait, hogy tegyenek tanítványává minden népet. De nem adott nekik tankönyvet. Arisztotelésztől kétszáz könyv maradt fenn. Jézus egyszer írt, azt is a porba, a házasságtörő asszony ítéleti tárgyalásán. Ezt a kéziratot a mai napig nem találták meg a műgyűjtők. Pedig millióért lehetne eladni.

Jézus nem adott használati utasítást sem. Minden plébánosnak magának kell megalkotni módszerét az igehirdetésben. A tanítás ugyanaz – a módszerről csak azt tudjuk: Tegyetek rólam a tanúságot a föld határáig. (ApCsel 1,8) Jézus Evangéliumát nem az internetre, nem is könyvekre, CD-lemezre bízta, hanem az élő szóra. A hit hallásból ered. Nemcsak a biológiában, a hitben is érvényes: Minden élő élőtlől származik. A katona sem egy repülőnek adja meg magát, hanem egy másik katonának.

A kereszténységnek nem az a feladata, hogy tanítsa a vallási ismereteket, hanem hogy átadja a hitet. Az apostolok sem tanítani akartak, hanem meggyőzni. A hit átadásához szükséges a belső lelkesedés és az élő meggyőződés. Nem olyan emberek kellene, akik megmagyarázzák a hitet, hanem akik magukkal ragadó erővel azt átadják. Jézus nem az írástudók közül választotta apostolait.

De a világosság fiaikhoz nem illik, hogy a sötétségben botorkáljanak, ezért kell a teológia is. A teológia azonban még nem a hit, hanem a hitről szóló tudomány.

tartozó ígértet, hogy Isten örök országában mindenki számára van hely. Krisztus odavár minden embert.

Jézus Krisztus húsvéti föltámadása nem evilági esemény, de itt történt, része a történelemnek. Lehet kétségbe vonni. Lehet tagadni, ideológiákkal támadni és föl lehet lépni ellene erőszakkal. A másik élet, az időtlen örökkévalóság napon ta egy nappal kikerülhetetlenül közeledik minden halandó számára.

Isten saját képére és hasonlatosságára teremtette az embert. Egyben Fiának húsvéti föltámadásával saját boldogságára hív minden embert. Mi szabadok vagyunk. Elfogadhatjuk és elutasíthatjuk. Ezért Krisztus követése soha nem volt és nem lesz kényszer.

Mi, az Ő népe, Isten előtti őszinteségekben, a szeretet szellemében igyekezzünk rendezni életünket. Biztos, hogy esendőségünk miatt ebben ismételtlen állhatatlannak bizonyulunk, de élünk a megtérés lehetőségével. Ez a maradandó hazát kereső hívő hűség bizalommal néz a földi és örök jövőbe.

Így, Isten látja, mi magunk is tudjuk, hogy nem idejét múlt szokásból kívánunk áldott húsvétot egymásnak, testvérek! □

„Köztetek áll, akit ti nem ismeretek!” – mondta Keresztelő Szent János. Krisztus ma is a nagy ismeretlen sokak számára.

„Krisztus botrány a zsidóknak, balgaság a pogányoknak” – írja Szent Pál. (1Kor 1,23) Hisz Jézus tanítása és tettei „lehetetlenek, elfogadhatatlanok és botrányosak.”

Olyan Istent mutat nekünk, aki Atya, és gondoskodik az emberekről. „Elfogadhatatlan” életfelfogást hirdet, a nyolc boldogságot. Új értelmet ad Istenhez, az emberekhez és a földi dolgokhoz való viszonyulásunknak. Az igazságosságot tanítja, és azt, hogy a szeretet az együttélés normája.

Az Atyát teszi első helyre életében. Megmondja az igazat, tekintet nélkül az emberek társadalmi helyzetére. Fontosabb számára a belső, mint a külső tulajdonság. Nem keresi a tiszteletet. Felkeresi a leprásokat, vámosokat, bűnösöket.

Megértő a házasságtörő asszonnyal. A bűnös Mária Magdolnát megtanította sírni, remélni, és megbocsátott neki. Megértő volt a keresztre feszített latorral.

„Botrány és esztelenség”, amit követőtől kíván. Megtérést hirdet, új életet. A gyermek egyszerűségét kéri, a mások javára való lemondást. A megbocsátást hirdeti és az ellenségszeretetet. A másik ember szolgálatát.

Krisztus történetének soha sincsen vége. Története nem fejeződött be az evangéliumokkal, mert mi folytatjuk Jézus országának történelmét. Jézus azt kéri, hogy radikálisan kövessük. A krisztuskövetés magában foglalja az egész embert. A megtérés egy soha meg nem szűnő folyamat. Isten országa ugyan a történelmi eseményekben mutatkozik meg, mégsem merül ki bennük, és nem egyezik meg velük.

Az agg Simeon látnokként hirdette, hogy népek és nemzetek sorsa fordul meg Jézuson. Sokaknak feltámadására és romlására lesz Ő, jel, amelynek ellene mondanak. Ezért vagy melléje állunk, vagy ellensége maradunk. Vele boldogulunk, vagy nélküle tönkremegyünk.

Nem az a modern ember, aki évről évre minden divatot végigcsinál, és sodortatja magát a kor minden áramlatával. Hanem, aki korának reményeit, eszméit, életformáját az Evangélium fényében megvizsgálja, és bátran nyúl az új értékek után. Néha kevés az érték és sok a szemét, de akkor sem sopánkodik, hanem küzd az értékek megvalósításáért.

Gaál Jenő SVD

MINDENNAP...

(Folytatás az 1. oldalról)

Amikor az Úr ezt a tanácsot adja nekünk: „Állj meg! Válassz ma, válassz” – akkor nem hagy egyedül minket. Velünk van és segíteni akar. Nekünk csak bízunk kell Őbenne. És amikor megállunk, hogy elgondolkozzunk és döntést hozunk, válasszunk valamit, akkor tudjuk, hogy az Úr mellettünk áll. Mindig velünk van. A döntés pillanatában is – fejezte be csütörtök reggeli homíliáját Ferenc pápa.

(Vatikáni Rádió)

Nem véletlen...

Kötetlen beszélgetések népszerű és kevésbé ismert vendégeinkkel a Keresztény Élet Portál stúdiójában.

Kik azok a verbiták?

Beszélgetés Tóth Zoltán verbita szerzetessel

www.keresztenyelet.hu

IMASZÁNDÉKOK

Áprilisra

Egyetemes imaszándék: Hogy az emberek megtanulják tisztelni a teremtett világot és Isten ajándékaként gondolni.

A Biblia elején olvasható két történet az ember teremtéséről. Az első történet szerint így szól az Isten: „Alkossunk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra, hogy uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, az állatokon és az egész földön, s minden csúszómászón.” (Ter 1,26) A második, régebben keletkezett történet szerint pedig „fogta az Úr Isten az embert, és az Éden kertjébe helyezte, hogy művelje és őrizze meg.” (Ter 2,15) Sajnos, mi, nyugati emberek, gyakran csak a Teremtés könyvének első fejezetéből idézett mondatra emlékezünk, és nagy buzgalommal igyekezzünk „uralkodni” minden más teremtmény fölött. Közben pedig elfelejtjük, amit a második fejezetből idézett szöveg mond: az Isten azzal bízta meg az embert, hogy „művelje és őrizze meg” azt a helyet, ahová az Isten őt helyezte. A tudomány és technika fejlődésével az ember „uralma” egyre súlyosabban nehezedik a teremtett világra. Sikerül ugyan megvédeni az embereket az időjárás viszontagságaitól és a vadállatok támadásaitól, ugyanakkor technikánkkal bepiszkitottuk és leromboltunk a természet sok szépségét. Már oda jutottunk, hogy a tudósok figyelmeztetnek: ha tovább folytatják az emberek az ilyen fajta „uralkodást”, annyira tönkretesszük környezetünket, hogy alkalmatlanná válik az emberek életének fenntartására.

Ezért nagyon is itt az ideje, hogy megszívleljük a második fejezetből idézett szöveget: az Isten megbízott bennünket, embereket azzal, hogy „műveljük és őrizzük” az általa teremtett szép világot.

Ehhez elsősorban belső hozzáállásunk megváltoztatása szükséges. Tudatosítanunk kell, hogy csak Isten „sáfárjai” és az ő kincseinek őrzői vagyunk. Amikor a természet erőivel találkozunk, első reakciónk a tisztelet és csodálat legyen. Milyen bámulatos remekművek az Isten teremő akaratóból létező teremtmények, különösképpen az élőlények. Művészek és költők képesek igazán felfedezni a „dolgok üzenetét,” és meghatódni a velük való találkozáskor. Például, ilyenkor tavasszal, mekkora csodák a barna földből kisarjadó fehér hóvirágok, lila ibolyák, sárga kökörtcsinék és a többi kis virágocskák, Istennek, a nagy művésznek remekművei. Milyen csodálatos színkombináció a pillangók szárnya, és mily bámulatos vidám röpködésük. Még az icipici, alig látható bogaracsok is olyan fürgén szaladgálnak, hogy csak csodálkozni tudunk rajtuk. Mindezeket az Isten ajándékainak tekinthetjük, hiszen, ahogy a zsolttáros imádkozik: „Istenünk, te kenyeret adsz a földből, és bort, hogy vidámitsa az ember szívét; hogy ragyogjon arca az olajtól, és a kenyér erősítse az ember szívét.” (Zsolt 104,15) Szép, régi szokás az étkezés előtti és utáni imádság, amelyben megvalljuk: „aki ételt és italt adott, annak neve legyen áldott.” Igaz, hogy ételünk és italunk „a föld termése és az emberi munka gyümölcse”, de a teremő Istennek köszönhető, hogy létezik termő föld, létezik szőlőtő és léteznek a termésüket étellel alakító munkás emberek. Ha mindig gondolunk arra, hogy a teremtmények nem gazdátlanok, hanem Isten a tulajdonosuk, és ha tudatosítjuk, hogy nincs „senki földje”, hanem „az Úr a Föld s ami azt betölti” (Zsolt 24,1), akkor fogunk úgy „uralkodni” a földön, hogy megőrizzük a természetet, Isten akarata szerint használjuk azt, és hálát adunk érte.

(Folytatás a 4. oldalán)

POZITÍV FORDULAT AZ ELMŰLT KÉT ÉVBEN

Erdő Péter bíboros a kúria reformjáról

Ferenc pápa a kúria reformjára vonatkozó irányvonalak és javaslatok jelenlegi állapotának bemutatása céljából február 12–13-ra rendkívüli konzisztóriumot, február 14–15-re egy következő bíborosi konzisztóriumot hívott össze, amikor húsz új bíborost kreált. Ezek kapcsán kérdezte a Magyar Kurír és a Magyar Katolikus Rádió Erdő Péter bíborost, aki Rómában részt vett mindkét konzisztóriumon.

– Pénteken ért véget a kétnapos rendkívüli konzisztórium. Melyek voltak a tanácskozás főbb témái?

– Először a kilenc tagú bíborosi bizottság nevében Oscar Maradiaga bíboros számolt be arról, milyen előkészületek történtek a kúria reformját illetően. Kaptunk egy szöveget, amely azonban még nem a kúria működését szabályozó korábbi, 1988-ban kiadott Pastor bonus apostoli konstitúciónak az átdolgozott változata, inkább irányelvek, szempontok gyűjteménye. Erről folyt a vita, hangzottak el hozzászólások. Ugyanakkor szóba került az is, amit a sajtó is említett, hogy bizonyos pápai tanácsok egyesítése, esetleg kongregációvá összevonása már a kúria átfogó reformja előtt is sorra kerülhet.

Ezt követően részletes beszámolókat hallottunk George Pell és Reinhard Marx bíborostól, és két világi vezetőtől – köztük a vatikáni banknak nevezett IOR elnökétől – arról, hogy állnak a pénzügyek, hogyan haladt az átvilágítás és a gazdasági helyzet kiértékelése. Ez utóbbi előadások nagyon gyakorlati és világosak voltak, és nagyon jó hangulatban hallgattuk őket: azzal a biztos érzéssel, hogy nagyon pozitív fordulat ment végbe az elmúlt két esztendő során.

Ezután még Sean O'Malley bíborost is meghallgattuk, aki azt mutatta be, hogy az az új pápai bizottság, amely a kiskorúak védelmére alakult, mivel is foglalkozik, hogyan kívánja tartani a kapcsolatot a püspöki konferenciákkal és miben tud segíteni. Működésük ugyanis nem a büntetőügyekről szól – amelyek továbbra is a Hittani Kongregációhoz tartoznak –, hanem a megelőzésről, a képzésben való előrehaladásról. Nagyon konstruktív anyagot ismertünk meg, és ösztönzést kaptunk a további irányú munkára is.

A hozzászólásokat a bíborosok jelentkezési sorrendben kommentálhatták, kérdéseket tehettek fel vagy szempontokat fogalmazhattak meg, ez is rendkívül gazdagító és meglehetősen harmonikus volt.

– A Vatikáni Sajtószolgálat tudósítása leginkább a két új kongregáció (a Világiak, a Család és az Élet Kongregációja, valamint a Karitás, az Igazságosság és a Béke Kongregációja) felállításának lehetőségét emelte ki. Lehet-e már látni, milyen feladatokat fognak ellátni, és született-e abban iránymutatás, hogy mikorra várható a felállításuk?

– Pontos adatot mi sem hallottunk, az bizonyos, hogy a témák rokonsága alapján kerülnek a pápai bizottságok összevonásra. Tehát a Cor Unum, amely a fejlődés támogatásával, karitatív segítséggel és ilyen munkák szervezésével foglalkozik, a Iustitia et Pax, aztán a Pápai Szociális Akadémia és még néhány szerv, esetleg még a Betegek és az Egészségügyi Dolgozók Pápai Tanácsa kerülhet az egyik csoportba. Egy másik, világosan körülrajzolható csoportot a Világiak Pápai Tanácsa, a Család Pápai Tanácsa, az Életvédő Akadémia és esetleg az Egészségügyi Dolgozók Pápai Tanácsa alkothatná, de lehet, hogy még más szervek is szóba kerülnek.

– Mikorra várható a kúriát szabályzó, bíboros úr által is említett Pastor Bonus apostoli konstitúció módosítása?

– Tudni kell, hogy ez a testület nem törvényhozásban jártas szakemberekből áll, úgyhogy amennyiben egy új törvényszöveg kerül majd kidolgozásra, ahhoz kellenek új munkatársak is. A lehetőség megvan erre, azonban rövid távon nem várható. A koncepcióban a teológiai alapok világosak, hiszen a II. Vatikáni Zsinat egyháztana továbbra is alapvető éppúgy, mint a Pastor bonus konstitúció esetében volt. Az egyház kormányzati hatalom természetéről folytak megfontolások: milyen tisztségek azok, amelyekhez papra vagy püspökre van szükség, és hol, milyen funkciókban helyes a világiak szereplése.

Volt szó arról is, hogy milyen jellegű a kúria egyes dikasztériumainak a feladatköre, hogy vannak kongregációk közigazgatási hatalommal, bíróságok bírói hatalommal, és pápai tanácsok, amelyeknek – mint eddig is – pusztán szolgáltató és szervező szerepük van.

Felmerült elvi kérdésként, hogy ha három pápai tanácsot egyesítünk, ettől még a szerepük nem változik meg, miért kell akkor kongregációvá átminősíteni őket. (...) – A reformok következtében felmerült a decentralizáció és a szubszidiaritás elvén alapuló feladatelosztás a püspöki konferenciák számára és az egyes egyházmegyék szintjére. Kirajzolódik-e már az, hogy milyen feladatok kerülhetnek át a kúriától az egyes püspöki konferenciák és egyházmegyék szintjére?

– Természetesen nem, de az biztos, hogy vannak olyan témák, amelyekben a péteri szolgálat alapvető. A kúriát ugyanis nem egy civil hierarchia módjára kell elképzelni, hanem mint azoknak a szervezeteknek az összességét, akik a pápai primátus karizmájának a gyakorlását segítik, tehát tulajdonképpen szolgáltatást valósítanak meg az egyházmegyék javára.

Teológiailag az Egyházban két alapvető szint létezik: az egyes egyházmegyé, vagyis a részegyház; és az egyetemes Egyház, amelynek az állandó és látható vezetője maga a pápa. Minden egyéb tehát – a kúriai tisztségektől a püspöki konferenciáig – történelmi, emberi jogalkotásnak, intézményfejlődésnek az eredménye, amelyeket az Egyház jogosult megváltoztatni a hatáskörökkel illetően is. A püspöki konferenciák hatáskörét pedig kétféleképpen lehet változtatni: vagy úgy, hogy ami eddig a Szentszékhez tartozott, azt megbízás útján továbbadják, vagy pedig – és ez nem nagyon kívánatos – egyes püspököknek a meglévő hatáskörét megszorítani, fenntartani bizonyos jogokat a konferenciáknak.

Azt hiszem, hit és erkölcs dolgában az alapvető kérdésekben olyan fontos az egység, ezt mindenki hangsúlyozta is, hogy ezen a területen a pápai karizmának döntő szerepe van, és nagyon nagy hiba lenne, ha minden püspöki konferencia szabadon és egymástól függetlenül szavazhatna hitbeli kérdésekről, mert az Egyház hitének egysége kerülhetne esetleg veszélybe.

(Folytatás a 6. oldalon)

OTT KELL HELYTÁLLNOM, AHOL ÉPPEEN SZOLGÁLOK

Interjú Tóth Tamással, a PMI rektorával

A Róma szívében működő Pápai Magyar Intézet immár száz éve lehetőséget biztosít a magyar papoknak, hogy bekapcsolódhassanak a világegyház lüktetésébe. Tóth Tamás rektorral beszélgettünk az intézetről, szolgálatról, tudományról és hivatásról.

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) bizalmából és a Katolikus Nevelési Kongregáció kinevezésével 2011-től a Pápai Magyar Intézet rektori szolgálatát végzi az örök városban. Mit jelent Önnek ez a kinevezés?

– Mindenekelőtt nagy meglepetésként ért. Arra számítottam, előző állomáshelyem után ismét plébániai szolgálat következik majd. Természetesen nagy megtiszteltetés és komoly kihívás a Pápai Magyar Intézet rektorának lenni. Különleges látásmód kialakítására ad lehetőséget, hiszen egyrészt Rómában a Magyar Egyházat képviselhetem, ezáltal lehetőségem nyílik arra, hogy közelről láthassam a világegyház működését, amelynek szívdobbanását fantasztikusan lehet itt követni. Különleges élmény ez, és remélem, hogy e színes és gazdag tapasztalatot otthoni szolgálatom során is tudom majd kamatoztatni.

– Honnan erednek a Pápai Magyar Intézet gyökerei, és milyen céllal alapították?

– A gyökerek a 19. század második feléig nyúlnak vissza, hiszen 1881-ben XIII. Leó pápa megnyitotta a kutatók előtt a Vatikáni Titkos Levéltárat. XIII. Leó pápát személyes vonatkozású élmények is kötötték a római Falconieri-palota épületéhez, hiszen bíborosként itt vendégeskedett, innen vonult be a konklávéra, melyen aztán pápává választották. A levéltári dokumentumokhoz való hozzáférés és kutatás nagyon sok nemzet számára intellektuális és kulturális kihívást jelentett. A magyarok elsők között jelentkeztek, hogy erre a célra intézetet szeretnének alapítani az örök városban.

Az alapítási okirat Fraknoi Vilmos választott püspök, nagyváradi kanonok nevéhez fűződik, aki alapítványt hozott létre Rómában, és ennek érdekében megépíttette a Fraknoi-villát, amely jelenleg a Szentszék melletti magyar nagykövetség székhelye. Gróf Klebelsberg Kuno vallás- és közoktatásügyi miniszter bölcsen úgy gondolta, hogy a határárnyék, céltudatos kultúrpolitika kiutat jelenthet a trianoni katasztrófa után. Kulturális expanzió volt ez a magyar politika részéről. Egész Európában számos Collegium Hungaricum alapításával olyan hálózatot hoztak létre, melynek célja a magyar kultúra terjesztése.

A tudományos ösztöndíjak révén a magyarok is bekapcsolódhattak az európai oktatás áramlatába. Ezzel a céllal vásárolta meg a magyar állam 1927-ben a neves itáliai építész, Francesco Borromini által tervezett barokk stílusú, lenyűgöző szépségű Falconieri-palotát, melynek második emeletén később az önálló Római Magyar Akadémia papi osztálya működött.

A Pápai Magyar Egyházi Intézet alapításának dátuma 1940. Kármelhegyi Boldogasszony ünnepéhez kötődik. Az intézet célja elsősorban az, hogy továbbtanulási lehetőséget adjon felszentelt papok számára a római pápai egyetemeken azért, hogy a tudást, amelyet itt megszerettek, otthon kamatoztassák.

„Közről láthatom a világegyház működését”

– Milyen típusú feladatokkal jár a rektori szolgálat?

– Fő feladatom, hogy azt a színes társaságot és jó közösséget, amely jelenleg kilenc felszentelt papból áll, segítsem tanulmányai folytatásában, hivatalos ügyeik intézésében, és biztosítsam, hogy megfelelő körülmények között a lehető legjobban használhassák ki az itt eltöltött időt. Fontos feladatomnak tekintem azt is, hogy olyan papi közösséggé formálódjunk, amelyben az oltár szolgálatát és a rekreációs időt is Isten nagyobb dicsőségére tudjuk megélni.

– A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia hivatalos ügyeinek intézésében is közbenjár. Milyen típusú tevékenységet jelent ez?

– Évszázados hagyomány a Katolikus Egyházban, hogy úgynevezett római ügynökök segítik az otthoni püspökök munkáját. Ezt a hivatalt a magyar egyházban mindig a Pápai Magyar Intézet rektora látja el. Ez azzal a megbízatással jár, hogy hivataloknál, intézményeknél a püspökök meghatalmazásával kapcsolatos hivatalos ügyekben, nevükben eljárhatok.

– Rektori teendői mellett az MKPK kérésére Magyarország szentszéki nagykövetségének egyházügyi tanácsadója is. A magyar állam és az Egyház közötti együttműködést hogyan segíti?

– Közös tevékenységünk egyik értékes gyümölcseinek tekintem, hogy hosszú idő után sikerült tisztázni a Pápai Magyar Intézet jogi helyzetét. 2012–2013-ban a Szentszéki–Magyar Vegyesbizottság havi rendszerességgel ülésezett, többek között azzal a céllal, hogy ezt a kérdést tisztázza. A Római Magyar Akadémiával való együttműködésünk nagyon harmonikus, de fontosnak tartottuk, hogy a Pápai Magyar Intézet önálló jogállásának kérdését hosszú távon, egyházi és magyarországi érdekeket is figyelembe véve, rendezni tudjuk. Ez azt jelenti, hogy a Falconieri-palota második emelete az intézmény saját tulajdonába került.

– A Collectanea Vaticana Hungariae sorozatban 2011-ben megjelent az Ön doktori disszertációja. Ez Magyarország török idők utáni egyházi újjászülésével foglalkozik, és a két egykori kalocsai-bácsi érsek, Patachich Gábor és Patachich Ádám tevékenységén keresztül mutatja be a magyar egyház korabeli helyzetét. A Pápai Gergely Egyetem felkérte, hogy ugyanerről az időszakról kurzust tartson. Miért fontos ez az időszak a világegyház számára?

(Folytatás a 6. oldalon)

Tóth Tamás 1976-ban született Kecskeméten. Teológiai tanulmányait Veszprémben, Szegeden, majd a Collegium Germanicum et Hungaricum növendékaként Rómában végezte. 2002-ben Kalocsán szentelték pappá a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegye számára. 2004–2007 között káplán, először Kiskunfélegyházán, majd Soltvadkerten, és ugyancsak 2004-től tart kurzusokat a szegedi teológián. 2006-ban egyháztörténelemből doktorátust szerzett a Pápai Gergely Egyetemen. 2007–2011 között az apostoli nuncius titkára volt Budapesten, 2011-ben nevezték ki a Pápai Magyar Intézet rektorává. Több egyháztörténelmi tárgyú publikáció szerzője, 2012-ben a Magyar Érdemrend lovagkeresztjével, 2013-ban pápai kápláni címmel tüntették ki.

Gyerekeknek

HIÁNY

Éreztél már olyat, hogy valaki vagy valami nagyon hiányzik? Például amikor hosszú időre elutaztak a szüleid, és a nagyiék vigyáztak rád? Biztosan jól éreztél magad a nagyszülőknél, de ugye nagyon vártad őket, hogy végre hazaérjenek? Vagy amikor te mentél el osztálykirándulásra vagy sítáborba: akkor is hiányoztak, igaz? Természetesen ők is ugyanígy érezték, és te is nagyon hiányoztál nekik, míg nem voltak együtt.

Ez a hiányérzet még erősebb, ha olyasvalaki nincs velünk, akiről tudjuk, hogy itt a földön már nem tudunk vele találkozni. Az én nagyszüleim már nem élnek, de sokat gondolok rájuk, s amikor visszaemlékszem a gyermekkori történetekre, amelyek hozzájuk kapcsolódnak, sokszor gondolok arra, bárcsak itt lehetnének velem.

Nagypénteken, Jézus Krisztus keresztthalála után a tanítványok is ezt a hiányt érezték. Pedig Jézus többször is előre tudtukra adta, hogy meg fog halni, de harmadnapon feltámad. A tanítványok mégis kétkedtek a feltámadásban. Amikor Mária Magdolna meglátta az üres sírt, Péterhez és Jánoshoz sietett, és azt mondta nekik:

Fiataloknak

JÉZUS A SZEKTÁK TANÍTÁSÁBAN (8.)

Hogyan lehetséges, hogy kb. 150 évvel ezelőtt több ezer ember követte ifj. Joseph Smitht, és ma is több millió a mormonok száma?

Első követőinél kétségtelen szerephez jutott a kor nyugtalan és gyakran babonás vallási keresése, valamint annak a reménye, hogy már nem Európa, hanem Amerika lesz a világ vallási megújulásának központja. Ha ilyen várakozás közepette megjelenik egy „karizmatikus”, betegesen érzékeny, de talán éppen ezért különös vonzerővel rendelkező személy, az könnyen visszahangra talál, főként ingatag és befolyásolható személyeknél.

Hasonló jelenséget politikai téren is megfigyelhetünk. Ifj. Joseph Smith kortársai mindkét igényükre egy pietisztikus és könnyen olvasható könyvet, az „amerikai teljes evangéliumot” kaptak kezükbe.

A mormonok terjedésében közrejátszhatott az is, hogy ifj. Joseph Smith, utána pedig Brigham Young társadalomilag, politikailag és gazdaságilag is fel akarták építeni az Új Siont. Elkülönültek a meglévő társadalomtól, ugyanakkor a folytonos fejlődés törvényével egy jövőt építő eszmét véstek követőik lelkébe. Kísérletükben, emberileg nézve, komoly sikereket könyvelhettek el: a kietlen, szí-

„Elvitték az Urat a sírból, s nem tudni, hova tették”. Nem azt mondta tehát, hogy Krisztus feltámadt, hanem hogy elvitték. A két tanítvány azonban, amikor a sírhoz szaladt, és látták az otthagyt gyolcsot és a kendőt, megértették az Írást. Ahogy a Szentírásban olvashatjuk: „Nem sokkal később Péter is odaért. (...) Most már a másik tanítvány is bement, aki először ért oda a sírhoz. Láta és hitt. Eddig nem értették ugyanis az Írást, amely szerint föl kellett támadnia a halálból.”

Ha van olyan valaki, aki nagyon hiányzik neked, aki már nincs közöttünk itt a földön, gondoldj arra, hogy Krisztus Urunk mindannyiunknak elhozta a feltámadás és az örök élet reményét. Az én nagyszüleim is csak ebből a földi világból távoztak el, de a mennyországban a lelkünk újra együtt lesz Istennel. De nemcsak azokkal találkozunk újra, akiket a földön megismerhettünk.

Erre gondoldj te is akkor, amikor húsvét napján Jézus feltámadását ünnepeled: Ő meghalt és feltámadt, és minket is erre az útra hív. Az utolsó ítélet napján mindannyian feltámadunk.

Kovács Péter

kes vidéken virágzó kulturális településeket építettek fel, iskolákat, egyetemekeket alapítottak.

A mormonok ma is általában tevékeny, józan és vidám életstílust követnek. Sürgetik, hogy minden család közös imádságban, beszélgetésben töltsön hetente legalább egy estét. A szeszes italok, kávé, tea fogyasztása tilos számukra, húst mérsékelten fogyasztanak.

Alapításuktól fogva szétküldik fiataljait missziós munkára. Ezek a rendesen öltözött, szimpatikus fiatal emberek régebben legalább két évet, ma már másfél évet töltenek apostoli küldetésben: beszélnek az Evangéliumról, Krisztus szentjeiről, a világ végéről. Azok, akiknek nincs komolyabb képzésük a hitben, megakadnak ezekenél a külsőségeknél. Nem veszik észre, hogy itt nem egy „második”, hanem egy „új evangéliumról” van szó, amely elter Krisztus igazi tanításától.

A mormonoknak ökumenikus kapcsolataik nincsenek, hiszen ifj. Joseph Smith szerint „minden régi egyház iszonyatos”.

Nagyvonalakban igyekeztem megismertetni a mormonokat és a tanításukat, beleértve a tévedéseiket is. A következő cikkemben a bahá'í „vallást” szeretném szemügyre venni!

János atya Londonból

ELSŐ ÍZBEN TEMETTEK EL HAJLÉKTALANT A VATIKÁNBAN

A holland Willy Hertelleert, aki évek óta a Szent Péter teret övező utcákban élt, a vatikáni német temetőben, a Camposanto Teutonicóban helyezték végső nyugalomra, ott, ahol több osztrák nemes is nyugszik.

Az Il Messaggero című olasz lap beszámolója szerint a 80 éves holland férfi nemrég halt meg egy Vatikánhoz közeli kórházban, ahova egy hideg éjjelen szállították be. Gyalogosok találtak rá összeroskadva egy sarokban.

A Vatikánban eleinte nem is tudták, hogy Willy meghalt egy kórházban. Amerigo Ciani püspök, aki jól ismerte a fedél nélküli idős embert, keresőakciót indított, miután hetek óta nem látta őt.

A Vatikánban való eltemetésére személyesen Ferenc pápa adott engedélyt, miután a püspök elmondta neki, nem tudják, hova temessék a hozzátartozók nélküli elhunytat.

Az egy hónappal ezelőtti gyászszertartást személyesen Ciani püspök vezette. „Willy a mennyből fogja segíteni mindazokat, akik önző társadalmunk peremén élnek” – mondta az egyházi vezető a hajléktalant búcsúztatva.

A német temető eredetileg azok számára létesült, akik nem tudtak hazatérni római zarándoklatokról, később nagy számban kezdtek ide temetkezni németek és német származású lelkészek, majd római előkelőségek is.

(MTI)

DOLGOZZ, TEREMTS, ADAKOZZ!

A Nutella „atyja” a szaléziak barátja volt

A február 14-én elhunyt Michele Ferrero, a Nutella megálmodója, a Ferrero édesipari cég tulajdonosa jó barátságot ápolt a szaléziakkal, akik a mélyen hívő olasz vállalkozó temetésén is képviseltették magukat – tájékoztat a Szaléziak.hu.

„Michele Ferrero az emberség és az erények bajnoka volt, a mi földünk. (...) Hálások vagyunk, és sokkal tartozunk neki, reméljük, hogy utódai ugyanolyan gondossággal és stílusban fogják folytatni munkáját” – ezekkel a szavakkal búcsúzott tőle február 18-i temetésén Giacomo Lanzetti, Alba püspöke. Michele Ferrero temetésén részt vett Francesco Cereda szalézi atya, a rendfőnök vikáriusa is.

A Nutella „atyja” február 14-én hunyt el, 89 évesen. 2014-ben ő volt a leggazdagabb ember Olaszországban és a harmincadik leggazdagabb ember az egész világon. Michele Ferrero egy multinacionális vállalatot hagyott a fiára, amelynek 34 ezer alkalmazottja van 53 országban, és a világ minden országa számára gyártanak édességet. A Ferrero cég kis cukrázatként indult még az 1940-es években Észak-Olaszországban, a tulajdonos úgy tekintett a gazdagságra, mint a gyümölcsözővé vált talentumokra.

„Dolgozz, teremts, adakozz!” – ez volt a mottója a Ferrero Alapítványának, amelyet 1983-ban hozott létre az a kettős céllal, hogy gondoskodjon a vállalat egykori alkalmazottairól és támogassa a kulturális és művészeti kezdeményezéseket. 2005 óta az Imprese sociali Ferrero élen járt a munkahelyteremtésben a világ hátrányos helyzetű térségeiben, és elősegítette azon projektek és társadalmi kezdeményezések megvalósítását, amelyek kedvezményezettjei elsősorban a gyerekek voltak.

Michele Ferrero mélyen hívő ember volt, aki odaadással fordult Szűz Mária felé. Cége kultúrájában is visszaköszött hite: ismert tény volt, hogy min-

Michele Ferrero (1925–2015)

den évben elzarándokolt Lourdes-ba felső vezetőivel, ezenkívül minden gyárában elhelyezték a Szűzanya szobrát. „Nélküle mi nagyon keveset tehetünk volna” – szokta mondani, s ez szinte parafrázisa Don Bosco szellemi örökségének, aki azt mondta Máriáról, a keresztények segítségéről, hogy „Ő tett mindent”.

Michele Ferrero gyakran került kapcsolatba a szaléziakkal, talán épp piemonti származása miatt. Soha nem mulasztotta el az alkalmat, hogy kifejezze csodálatát a Szalézi Társaság rászoruló gyermekek javára végzett munkája iránt. Amikor a világ különböző részein új helyet keresett gyárai számára, gyakran kereste a kapcsolatot a szaléziakkal, hogy tanácsot kérjen tőlük, és támogassa a helyi fiatalok javára végzett munkájukat.

Élete utolsó éveiben személyes barátság fűzte Pascual Chávezhez, Don Bosco kilencedik utódához. Don Chávez ezt mondta róla: „Ami mindig feltűnt nekem, az az egyszerűsége, gondolatainak és értékrendjének tisztasága, és az elkötelezettsége volt.”

(Szaléziak.hu)

IMASZÁNDÉKOK

(Folytatás a 2. oldalról)

Korunkban az emberek gyakran elfelejtik hálát adni, pedig a hála az egyik legszebb emberi tulajdonság.

A holdrakétákról felvett fényképek megmutatják, hogy Földünk olyan, mint egy kéken csillogó kerek úrhajó, mely ott úszik a világűr sötét tengerében. Mi vagyunk e hajó „legénysége”, és jaj az olyan „legénységnek”, mely szétrombolja saját hajóját. Imádkozzunk e hónapban azért, hogy az egész emberiségben elterjedjen a felelősségérzet a teremtett világ megművelésért és megőrzéséért, és hogy így gyerekeink és unokáink is boldogan élhessenek a Jöistennel teremtette szép és jó világban.

Evangélikációs imaszándék: Hogy az üldözött keresztények érezzék a feltámadt Úr vigasztaló jelenlétét és az egész Egyház szolidaritását.

Megdöbentő tény, hogy bár a kereszténység a szeretet vallása, mégis, kezdetől fogva üldözik a keresztényeket. Már Márk evangéliuma így idézi Jézusnak egyik mondanását: „Mindenki, aki elhagyta házat vagy testvéreit (...) érettem és az Evangéliumért, százannyit kap már most, ebben a világban, (...) , bár üldözések között.” (Mk 10,29–30). A Timóteushoz írt 2. levél pedig azt mondja, hogy „mindazok, akik buzgón akarnak élni Krisztus Jézusban, üldözést fognak szenvedni” (2Tim 3,12). Maga Jézus pedig így szól: „Boldogok, akiket az igazság miatt üldöznek, mert ők a mennyek országa.” (Mt 5,10) Jézusnak e mondanása annyira fontos volt már az ősegyház számára is, hogy

Szent Péter első levele háromszor is említi, hogy a hívők „boldogok”, ha szenvednek az igaz élet miatt. (1Pt 3,14; vö. 1Pt 2,20; 4,14).

A történelemből tudjuk, hogy a keresztények időszámításunk első háromszáz évében mennyit szenvedtek a Római Birodalom egész területén, és hogy később sem volt kor, amikor valahol a földön nem üldözték volna a keresztényeket. De talán soha sem volt olyan heves keresztényüldözés és annyi vértanú, mint éppen napjainkban. Folyt és folyik az ateista kommunizmus általi keresztényüldözés, újabban pedig a fanatikus iszlámhitűek rendeznek véres, kegyetlen keresztényüldözéseket. Megdöbbennek a keresztények kivégzései, elűzései, rabszolgaságba taszításai, melyekről szinte mindennap beszámol a világsajtó.

Jézus megtiltotta, hogy a „fogat fogért” elv szerint gyűlölettel viszonzzuk ellenfeleink gyűlöletét (Mt 5,43–45), azt viszont Jézus elvárja tőlünk, hogy amennyire tőlünk telik, üldözött testvéreinket segítsük. Emeljük fel tiltakozó szavunkat a fegyverkereskedők ellen, akik jó pénzért fegyverrel látják el az üldözöket. Növekedjék orkánná tiltakozásaink kórusa, amikor védtelen, ártatlan családokat, nőket, gyermekeket terrorizálnak, kizárnak és megölnék. Helyeseljük az üldözött menekültek befogadását és támogatását, akkor is, ha ez számunkra áldozatot jelent. Ők most azok a „legkisebb testvérek”, akik Krisztust képviselik, kinek szenvedése az üldözött keresztényekben, a világ végéig folytatódik. Krisztus elvárja tőlünk, hogy e szenvedéseket enyhítsük.

Nemeshegyi Péter SJ

Floridai levél

ÁRJEGYZÉK

Árjegyzékekben és árlapokban igazán nincs hiány. Sajnálom a postásokat, akiknek cipelniük és a névvel ellátott levélszekerényekbe be kell tenniük ezeket. De egyáltalán, mi értelme van az egésznek?

Mikor jó három évtizeddel ezelőtt áttelepültem Münchenből a kaliforniai Carlsbadba, még fel sem melegektem új otthonomban, mikor már csöstül jöttek a névre szóló árjegyzékek. Sőt, július lévén (!), az újívi naptárak! Igaz, egyik szebb és érdekesebb volt, mint a másik, de kinek van szüksége az évi emlékeztetőkből tíz-tizenötre? Először elcsodálkoztam, aztán elballagtam a postahivatalba, hogy saját költségemen (!) visszaküldjem őket a kiadóhoz. Így tettem, de nem sokáig. Megtudták ugyanis ezt a „tipikus európai” megoldást új szomszédaim. Igaz, nem nevettek ki, ehhez túl udvariasak voltak, de megmosolyogtak, és egy jó tanácsot adtak. Ne küldjem vissza a naptárakat, inkább adjam oda őket a helyi jótékonsági egyesületnek. Ott biztosan örülnek nekik, és lesz elég átvevőjük.

De mit szól mindehhez a kiadó? – kérdeztem, hiszen így ráfizet a potyára küldött anyagra... Új barátaim csak mosolyogtak és megnyugtattak. Te csak ne aggódj a kiadó miatt. „Ő” biztosan nem fizet rá, hiszen a nem kifizetett anyaggal növeli az évi adóbevallás-vesztés listáját... Szóval a végén mindenki jól jár.

Majdnem elkalandoztam az árjegyzékektől, pedig itt fekszik mellettem egy, igaz, szárodalas, de szerény kiállítású füzet. Kiadója az új-mexikói Gallup központú Délnyugat Indián Központ. A kínálat rendkívül sokoldalú, a jellegzetes indián ételeket tartalmazó szakácskönyvtől a kőnél is keményebb, úgynevezett vasfából faragott medvéktől a farkasokig, macskáig, a disztárgyak hosszú soráig. Ez a katalógus azonban sokkal több ennél. A középső két oldalán fényképekkel igazolt, részletes képet kapok a Navajo Indián Rezervátumban, hat-nyolcezer láb magas fennsíkokon, roppant nehéz körülmények között élő, főleg idős, egyedülálló személyek életéről. De a leírás nem áll meg ennyinél. Alaposan tájékoztat a szervezet szükségét enyhítő munkájáról, melynek egyik fő feladata a téli tüzelés megoldása, hiszen a valóban szegény sorsban élők sem a tűzhez, sem a tüzelőt nem tudják beszerezni. Éppen ezért, 1968 óta, az alapítvány többségben önkéntes munkatársai év közben járják a településeket, és helyzettanulmányaik alapján állítják össze azoknak a névsorát, akikhez majd eljuttatják a biztonságosan kezelhető tüzhelyeket és a fűtőanyagot.

Roppant nagy szükség van ezekre a segítségekre, hiszen nélkülük a kegyetlen, metsző hidegben, az akadályok nélküli, mindent elsöprő szélben továbbra is üres benzineshordókból vagy a szállításokból visszamaradt pléhtartályokból fabrikálnak össze a minden csak nem „tűzbiztos” alkatosságokat.

Amint Sherman Manuelito dékán, a szervezet vezetője írja: minden egyes dollár egy kicsivel több meleget jelent a rászorulóknak. Egy dollár, vagy több, ti mennyit tud adni, jó helyre kerül.

Bitskey Ella, Sarasota

FILMEK – HÍREK – LELKISÉG

Keresztény Élet
PORTÁL NEM CSAK KATOLIKUSOKNAK

www.keresztenyelet.hu

AZ ÜGYNÖK ARCA

Az ügynökkérdés mind a mai napig borzolja a kedélyeket a volt kommunista országokban. A Nemzeti Kulturális Alap által a budapesti Libri Kiadó gondozásában „Az ügynök arcai” címmel nemrég megjelent könyv lehetőséget kínál az összehasonlításra, miként viszonyulnak a kérdéshez az egykori keleti tömb többi államaiban.

A számos tanulmány szerkesztője a könyv bevezetőjében utal arra, hogy Magyarországon még 1994 márciusában törvénybe foglalták, hogy mely állásokat betöltő személyek múltját kell átvilágítani, nem teljesítettek-e szolgálatot a volt Belügyminisztérium hírhedt III/III-as csoportfőnökségénél, nem voltak-e tagjai az 1956-ot követő megtorlás karhatalmi alakulatainak, töltötték-e be olyan politikai funkciót, amelyhez rendszeresen kaptak titkos belügyminisztériumi tájékoztatót. A törvény azonban – ebben a formájában – sohasem lépett hatályba, mert az Alkotmánybíróság egyes rendelkezéseit érvénytelenítette és az Országgyűlésre bízta a módosítás megalkotását. „Az ügynök arcai” című könyvből megtudja az olvasó, hogy miként alakult azóta az ilyen irányú jogalkotás.

A kötet szerkesztője, Horváth Sándor, a Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének főmunkatársa, olyan szerzők írásából

állította össze a több mint 400 oldalas kötet, akik válasszák a besúgók motivációira, valamint az ügynökkérdésről folytatott vitákra is.

Az első fejezetek főleg azt vizsgálják, hogy miért vált fontossá az ügynökkérdés a közéletben és a történetírásban, valamint milyen következtetések szűrhetők le a fellelhető aktákból az akkori társadalomra. A könyv további részében képet kapunk ar-

ról, hogy hogyan őrzik a német Stasi, a román Securitate vagy az egykori lengyel Belügyminisztérium titkos iratait.

A Katolikus Egyháznak is bő teret szentel a kötet, így megtudjuk, miként figyelte meg Mindszenty József bíboros a budapesti Belügyminisztérium, miután a bécsi Pázmáneumot választotta végleges letelepedési helyül. Szinte megdöbbenő, hogy a magyar állambiztonság milyen kiterjedt besúgókörrrel igyekezett mindenről értesülni, ami a bíborossal történt, egyben pedig fáradhatatlanul mesterke-

dezt azon, hogy csorbítsa Mindszenty külföldi utazásainak jelentőségét. A szervezett személyekben azért aligha bíztak száz százalékban, mert a bíboros temetésére Mariazellbe több főtisztet is kiküldtek, akik aztán számos felvétellel kiegészítve, minden részletre kiterjedő számozottal tértek vissza Budapestre. Noha Mindszenty József 1975-ben bekövetkezett halálával a budapesti belügyi szervek érdeklődése a bécsi Pázmáneum iránt erősen hanyatlott, a bíboros külföldi tevékenységével kapcsolatos adatokat remekül tudták kijátszani az Egyházzal szemben folytatott hadjáratban.

Hasonló szememben lépett fel a román Securitate is, amely szintén semmilyen eszköztől sem riadt vissza, hogy akadályozza a kommunista rendszerrel keményen szemben álló Márton Áron gyulafehérvári püspök lelkipásztori tevékenységét. Miután nem sikerült megtörni őt, a leghűségesebb munkatársaira vetették ki a hálójukat, de – mint a mindmáig tisztázatlan körülmények között fiatalon elhunyt – Pálfi Géza esete is bizonyítja, a kényszerítő eszközök sem mindig váltották be az állambiztonság hozzájuk fűzött vérmes reményeit.

(Az ügynök arcai – Mindennapi kollaboráció és ügynökkérdés – Libri Kiadó, Budapest)
Vincze András

TILTAKOZÁS AZ AZONOS NEMŰEK HÁZASSÁGA ELLEN

Megszavazta az azonos neműek házasságát legalizáló törvényt a szlovén parlament március 4-én késő este, s a jogszabály egyben megteremt a párok örökbe fogadási jogát is.

A parlament 51 igen szavazattal 28 ellenében fogadta el a tervezetet, amelynek értelmében ezen túl nem tesznek különbséget jogilag két ellenkező vagy azonos nemű személy házassága között.

A törvényt ellenkorábban a vallási közösségek is felszólaltak, a katolikus egyházat ebben a muszlim és az ortodox egyház is támogatja. A szlovén katolikus püspöki konferencia nemrég kijelentette: csatlódott, hogy a törvénytervezetet a kormányzó koalíció is támogatja.

Luka Mesec, a baloldali frakció (ZL) elnöke, amely a törvényjavaslatot benyújtotta, és amelyet a Miro Cerar vezette kormánykoalíció is támoga-

tott, felszólalásában elmondta: örül annak, hogy a törvény, amelyet az alkotmánybíróság is jóvá hagyott, végre megszűnteti az azonos nemű párokkal szembeni hátrányos megkülönböztetést. Kiemelte: meglepte az ellenállás és az, hogy szükségtelen morális pánikot keltettek a jogszabály körül, amely pusztán az egyenlőséget hivatott képviselni a törvény előtt. Hozzátette, hogy hasonló törvény van 11 európai országban és Amerika 37 államában, továbbá hogy David Cameron brit konzervatív miniszterelnök is támogatja az azonos nemű párok házasságát.

A törvényt ellenző képviselők azt hangsúlyozták, hogy a rendelet megfordítja a klasszikus és hagyományos értelemben vett család fogalmát, mert a házaspárok a jövőben nem definiálhatók mint házastársi közösség

egy férfi és egy nő között, hanem mint állandó közösség két egyén között. A társadalomnak ugyanakkor a férfi és nő közötti házasság ösztönzése a feladata, hogy azok gyermekeit vállaljanak és neveljenek fel.

Még több vitát váltott ki az azonos nemű házaspárok örökbe fogadási joga, különös tekintettel arra, hogy Szlovéniában a törvény nem teszi lehetővé a nagyszülők számára az örökbe fogadást még akkor sem, ha mindkét szülő elhunyt.

A törvényt ellenzők bejelentették, hogy népszavazást indítványoznak az ügyben. Ez azonban nem lehetséges a törvényt támogatók szerint: néhány évvel ezelőtt ugyanis az alkotmánybíróság korlátozta a népszavazás kiírását olyan jogi rendelkezésekről, mint az emberi jogok vagy a pénzügyi kérdések.

(MTI)

ELSA

Mindig félénk, sőt riadt volt, ami talán abból származott, hogy egy gyermekkori középfülgyulladás következtében megromlott a hallása. Erősen figyelnie kellett a szájmozgásra, ha föl akarta fogni a szavak értelmét, bele óhajtott kapcsolódni valamely eszmecserebe.

Engem nagyon szeretett. Bennem az elvesztett Hazát látta, mely után – ha nem is beszélt magyarul – állandóan vágyódott.

Oszlászky Erzsébet kisöccsével az első világháború után, öt évesen, segélyakció keretében került Belgiumba – a hazatérés magától értetődő gondolatával.

Távolléte alatt azonban tragikus körülmények közt meghalt az apja, s anyja olyan nehéz helyzetbe került, hogy okosabbnak vélte, ha gyermekeiről lemondva, azokat végleg a távoli ország gondjaira bízta.

Mindkettejüket más-más család fogadta örökbe. Elsa, mert akkor már így nevezték, az Antwerpen közeli Schootenben, egy Van den Bergh nevű gazdag hentes házaspárhoz került, akik hiába próbálkoztak utód létrehozásával. Évekkel később született csak két lányuk, Mathilde és Simone.

*

A Van den Bergh lányok révén ismerkedtünk össze. Ők ugyanis, tizenvalahány évesen, abban a Brasschaat-Polygone-i intézetben voltak bentlakó növendékek, ahová én 1947-ben, a Mindszenty szervezte tanulmányút során jutottam.

Természetesen azonnal elújságotlaktam otthon, hogy érkezett egy magyar lány.

A szülők azontúl minden vasárnap engem is kivittek magukhoz, ahol Elsáékkal is találkoztam. Hangulatos, mosolygós délutánok az apró téglákból épült ház város csempével kirakott ebédőljében. (...) Ezeknek, a valójában egyszerű embereknek nagy esemény volt egy messzi országból jött idegen jelenléte. Kedvencem természetesen a nyugdíjban lévő, tengerész-tiszt nagypapa lett (én is „Bonpaa”-nak szólítottam, mint az unokái). Voltak törpe papagájai, kanárimadarai, és a tenyérnyi kertben fölépítette első hajója makettjét. Sokat mesélt az utazásairól (kedvelte a háborgó óceánokat), s én lelkes hallgatóságnak bizonyultam...

*

1948 tavaszán, midőn visszatértem Magyarországra, hosszú időre megszakadt a barátságunk. (...) Csak az '56-os forradalom és menekülésem után láttam ismét viszont belga barátaimat. Afrikából visszalátogatva, az ő társaságukban néztem meg a Brüsszeli Világkiállítást, s akkor kaptam Bonpaa-tól a ma is féltett kincsként őrzött, arany pecsétgyűrűt.

Európában való végleges letelepedésem után gyakran összejötteink.

A „vén tengerész” mutatta meg nekem a híres kikötőt, az antwerpeni múzeumokat.

*

Elsa sokat mesélt az életéről. Bonyolult földadat volt, mert én nem beszéltem flamanul, ő pedig éppen csak törte a franciát.

Megértettem, milyen nehéz volt belgumi gyermekkor. Állandóan éreztették vele, hogy „elhagyta” az édesanyja. Ennek ellenére, örökké sóvárgott Magyarországra.

Midőn már lehetett utazni, nagy lányával többször is ellátogatott Budapestre, sőt, mint megtudtam, Balatonkenesére is. Megkereste a szülőházamat.

1997-ben láttam őt utoljára, midőn Belgiumba zárandokolva, fölkerestem az ismerős helyeket: Brüsszelben a Chaussée de Wavre-i zárdát, ahol Arkay László volt a lelkész; a schooteni temetőben lévő sírokat, Bonpaa nyugvóhelyét, aki 102 éves korában, egy tengerész-öregotthonban hunyt el. (...) Elsa megmutogatta relikviaként, gondosan megőrzött fotóimat, festményeimet, képeslapjaimat...

† Saáry Éva

KICSIT MÁSKÉPP CSINÁLNI A MEGSZOKOTTAT

Beszélgetés Kiss Ulrich marosvásárhelyi jezsuitával

Marosvásárhely egyházi és lassan kulturális életében is érdekes színpontot jelent a minorita templom, és az ott élő, szolgáló jezsuiták. Kiss Ulrich SJ tavaly szeptembertől a közösség elöljárója, akivel Simon Virág, a Vásárhelyi Hírlap munkatársa beszélgetett. Az alábbiakban részletet közlünk az interjúból, amelyben Ulrich atya elmondja: melyek a legfontosabb feladatai és milyen tervek vannak.

– Marosvásárhelyen a jezsuita jelenlét a 16. századba nyúlik vissza, aztán egy nagy-nagy szünet volt. A rendszerváltás után a magyarországi jezsuita provinciába egyre több erdélyi kérte felvételét, székely és magyar fiatalok. Így egyrészt hálából jöttünk vissza Marosvásárhelyre is, másrészt voltak feladatok. Jó viszonyt ápolunk az itteni érsekkel, végül két missziót nyitottunk itt, Szatmárnémetiben és Marosvásárhelyen. Szatmárnémetiben az az érdekesség, hogy ott egy közös vállalkozás van a román jezsuitákkal. Ők nincsenek olyan sokan, nem alkotnak provinciát, hanem úgynevezett régiót. Így a szatmárnémeti feladatokat román és magyar jezsuiták közösen látják el. Román, magyar és német nyelven miséznek. Marosvásárhelyen a minoriták már nem tudták fenntartani ezt a rendházat és templomot, mivel nagyon csökkent a számuk, és kerestek egy olyan partnert, aki átveszi tőlük ezt a feladatot. Az érsek nem szerette volna, ha a város szívében ür keletkezik a lelkek szolgálatában. Itt volt ez az ingatlan, így támogatta, hogy a jezsuiták visszajöjjenek Marosvásárhelyre. Kettős missziót adott nekünk: egyrészt az egyetemi lelkesedés és a kollégium megszervezését, működtetését. Ez szorosan összefonódik, de mégsem azonos. Másik feladatunk: a minorita templomi szolgálat. Az én feladatomban az, hogy ezeket a szolgálatokat – egyik oldalon a kollégium és a lelkesedés, a másik oldalon a minorita templom – összehangoljam. Átvállaltuk a minorita templomot, s azt szeretnénk, hogy az egyházi szolgálaton túl egy kicsit kulturális központtá is váljon. Keressük annak lehetőségét, hogy az egyházi szolgálatot és a művészeteket, a kultúrát össze tudjuk kapcsolni. Beszélgetünk erről, körvonalozódik az *Engesztelés és a párbeszéd háza* elnevezésű tervünk. Ennek keretében kezdtük el az együttműködési kapcsolatot a szomszédos Művészeti Egyetemmel, karácsonykor a betlehemes az intézmény díszlettervezői készítették, ami nagyon modern és szép volt. Idén adventkor egy bábjátékot is szeretnénk bemutatni, színészekkel. Ha már a gyerekeknel tartunk, volt már egy nagyon si-

„Összehangolni a szolgálatokat”

keres gyerekmisénk, ezt szeretnénk újraindítani. Igény van erre. Fontos elmondanom, hogy mi nem vagyunk plébánia, nálunk nincs egyháztanács, de önként létrehoztunk egy baráti kört, s kikérjük a hívek véleményét arról, hogy milyen szolgálatokra van szükség. Innen jött a gyermekmisi impulzus is. Híveink három rétegből jönnek: egyrészt a minoriták rendíthetetlen hívei. Másodszor vannak olyanok, akik egy-egy lelkigyakorlat vagy személyes kapcsolat után vonzódnak a jezsuitákhoz, s harmadszor itt vannak a fiatalok, hiszen az egyetemi lelkesedés vasárnap esti miséjét itt tartják a minorita templomban. Mi nem akarunk versenyezni a városi egyházakkal, hanem ki szeretnénk egészíteni az ő szolgálataikat. Olyanokat is megszólítani, akiket ők nem tudnak olyan jól. Keressük azokat a rétegeket, akik igénylik, hogy megszólítsuk őket, puhatolózunk, kísérletezünk, elindítunk valamit, s ha igény van rá, megtartjuk. Kísérletező fázisban vagyunk. Itt egy csapat működik, intenzív beszélgetéseket tartunk arról, mit kell tennünk és hogyan.

Felvettem annak a lehetőségét, hogy szervezzünk egy rendezvénysorozatot *Jezsuita nyár* címmel. Ennek a módját a hívekkel együtt keressük. Mondják meg nekik, mire van igény. Összességében azt szeretnénk, hogy a hagyományos szolgálatokat megújítsuk, nem újat kitalálni, hanem kicsit másképp csinálni.

(Gyulafehérvári Főegyházmege)

OTT KELL...

(Folytatás a 3. oldalról)

– Nagyon örülök, hogy ennek a régióknak a történeti gazdagságát belevihetem a jövő egyháztörténetébe. Érdekesség, hogy kutatásaim fő alakjai, Patachich Gábor, illetve Patachich Ádám a Pápai Gergely Egyetem elődjében, a Római Kollégium nevet viselő intézetben tanultak.

A Magyarország újjászületéséért fáradozó két főpásztor rendkívül nehéz körülmények között, hiányos tárgyi, anyagi és emberi feltételek mellett kezdett dolgozni, ezzel a mottóval: „Ha senki sem kezd el, senki sem fogja befejezni.” Ők példák lehetnek a mai papok számára is, hiszen sokszor mi is nehéz körülmények között végezzük munkánkat, és erőt adhat olyan elődökre tekinteni, akiknek helyzete jóval nehezebb volt a mienknél, mégis óriási hittel és lelkesedéssel végezték a szolgálatot rendkívül értékes örökséget hagyva az utókorra.

Az eredetileg olasz nyelven írt munka átdolgozott, magyar változata most

hagyta el a nyomdát *A Kalocsa-Bácsi Főegyházmege 18. századi megújulása Patachich Gábor és Patachich Ádám érsekek idején (1733–1784)* címmel, és a METEM, valamint a Kalocsai Főegyházmegei Levéltár gondozásában jelent meg.

– *Végezetül arra kérjük, fogalmazza meg papi hivatásának lényegét.*

– Az Úr mindennap az életszentségre hív meg, de mindig idegen vizekre sodor. Saját életemben is megtapasztaltam, hogy a Gondviselés általában nem azt az életcélt tüzi ki számunkra, amit mi magunknak elképzelünk. Ezért nem gondolok arra, hogy hív az Isten a jövőben, hiszen mindig meglepetéseken keresztül vezetett eddig is. A Gondviselés útjai nem mindig a tervek szerint alakulnak, de ott kell helytállnom, ahol éppen szolgállok. Most az a feladatomban, hogy a Pápai Magyar Intézetben lehessen paptestvéreim segítségére.

(Fotó: Várhelyi Klára)

Jánosi Dalma/Magyar Kurír

HAZATÉRT EGY '56-OS SZABADSÁGHARCOS

Pekló Mária sok ezer sorstársához hasonlóan az 1956-os forradalom leverése után hagyta el Magyarországot. Az Amerikai Egyesült Államokban kezdett új életet, de mindig visszavágyott szeretett hazájába. Politikai üldözött volt, ezért csak a rendszerváltás után jöhetett haza Magyarországra. 2015. január 26-án végleg visszatért szülőföldjére – hamvait kérésének megfelelően a máriabesnyői temetőben helyezték végső nyugalomra.

Pekló Mária 92 évet élt. 1923-ban született, szüleinek egyetlen gyermekeként. Korán kiderült, hogy mennyire jó képességű, így öt éves korában német nyelvű elemi iskolába írták, ahonnan a Salvator Növérk által működtetett középiskolába került. Diplomáját a Pázmány Péter Katolikus Egyetemen szerezte, matematika és kémia szakon. A második világháborút követően édesapja magas rangú vasúti munkája miatt az egész családnak menekülnie kellett: súlyos beteg édesanyja Ausztriában hunyt el, apja pedig tovább menekült nyugatra. Mária bízva a Magyarországon helyreálló békében, visszatért szülőhazájába, ám hazafelé a vonaton letartóztatták, s megalapozott vádak és ítélet nélkül több mint egy évig vallatták és tartották börtönben. Kiszabadulása után tanárként Csepelen helyezkedett el.

1956. október 23-án a forradalom budapesti történései Máriát is magával ragadták, a Széna téri harcokban Szabó bácsi mellett Mansfeld Péterrel együtt harcolt az ország felszabadulásáért. A forradalom leverését követően menekülnie kellett: jugoszláv menekülttáborba került, majd Németországon át Amerikába, az Ohio állambeli Cleveland városába érkezett, ahol édesapja élt.

Mária annyira talpraesett volt, hogy egyhetes angol nyelvtanulás után egyedül ment munkát keresni, s talált is a helyi kórház laborjában. Amerikai életében vegyészként dolgozott, a világ egyik legnagyobb gumigyárának kutatólaborját vezette, ahonnan 72 évesen ment nyugdíjba. Aktív életet élt, sokat utazott, bebarangolta Amerika szinte összes nemzeti parkját. Lelkes természetvédőként csoportokat vezetett a helyi arborétumban, tagja volt az amerikai madártani egyesület-

nek. Kiállt az emberek és emberi jogok mellett. Segítette az amerikai–magyar katolikus közösséget, idősotthonban gondoskodott a haláluk előtt álló öreg „amerikás” magyarokról. Tagja volt Carter elnök külügyi tanácsadói csoportjának, fellépett a Szent Korona ügyében és egy Kubában börtönbe vett magyar kiszabadításában is közreműködött. Kollégái, ismerősei mindig számíthattak rá, jó tanárként türelemmel tanította őket a szakma és az élet titkaira. Önzetlen és alázatos hozzáállásáért sosem várt díjazást vagy jutalmat, neki elég volt, hogy a jutalmat majd a mennyben nyeri el.

Egészségügyi problémái a '80-as évek végén jelentkeztek, több komoly műtét után és súlyos tüdőproblémái miatt életének utolsó másfél évtizedében oxigénpalackhoz volt kötve. Ám testi bajai ellenére szelleme és értelme végig friss maradt: akcentus nélkül, választékosan beszélt magyarul, saját maga számolta ki és készítette el adóbevallását. Bár nem volt házas és nem született gyermekei, annál többen gondolnak rá hálás és szerető szívvel. Mint mi is, akik végső útjára kísértük, és sírkövére – kívánsága szerint – felvettük: Hazatért.

Oláh Krisztina

Sokan gondolnak rá szerető szívvel

POZITÍV FORDULAT...

(Folytatás a 3. oldalról)

Ugyanakkor vannak nagyon fontos fejelemmi kérdések is, amelyek ide tartoznak, például a házasságnak a szerepe, más rendkívül fontos kérdések – nem a pápaság törekvése miatt, hanem a helyi egyházak szükséglete miatt –, ilyen például a püspökök kinevezése. Ha helyi szinten dölnének el ezek a kérdések, akkor nagyon sok országban a különböző társadalmi erők vagy akár állami hatóságok nyomásának sokkal jobban ki lenne szolgáltatva a helyi Egyház. Tehát az Egyház szabadságának a szempontjából is értéket jelent a pateri primátus működése ezen a területen.

– *A Szentatya tegnap húsz új bíborost kreált, közülük öt nem választó bíboros. Milyen jelentősége van annak Ön szerint, hogy a húsz új bíboros 18 országból érkezik?*

– Reprezentativitást jelent, abban az értelemben, hogy a világ különböző régióiból érkeznek, és olyan tapasztalatokat, olyan lelkipásztori és lelki értékeket tudnak bemutatni, amelyek másutt nem ismertek. (...)

– *Hogyan is zajlott pontosan a bíborosi kreálási folyamat?*

– A Szent Péter-bazilikában tartott ünnepségen, nem szentmisében, de imádság és ének közepette felolvasták az új bíborosok nevét, akik esküt tettek,

majd átadták nekik egyrészt a bíborosbíborosok, másrészt azt az okmányt, amely a címtemplomot nekik adományozza. Nincs tehát külön olyan levél, hogy bíborossá nevez ki valakit a pápa, hanem erre a tituláris egyházra nevezik ki, ezzel is aláhúzza, hogy a bíborosok a római egyház klérusát jelentik meg. Van még egy mozzanat: a bíborosi gyűrű átadása. Ezek a gyűrűk is sajátos alakúak és majdnem konzisztóriumként, de legalábbis pápaságonként kissé változik az alakjuk, úgyhogy a testületen belül mindenki már a gyűrűről megállapíthatja, hogy kinek mikori a kinevezése. A délután során történtek meg aztán az udvariassági látogatások: az apostoli palotában és másutt a Vatikánban az új bíborosok fogadták azokat, akik köszönteni akarták őket. (...) Ilyenkor egy kicsit megbolydul az élet a Vatikánban, de nagyon jó ez így, mert a közösségi érzést is nagyban erősíti.

– *Egy kicsit mi, magyarok is érintettek voltunk a tegnapi bíborosi kreálásban, hiszen az egykori magyarországi apostoli nunciust, Karl Josef Raubert is – ugyan nem választó bíborosként – bíborossá kreálta Ferenc pápa. Milyen érzéssel várta bíboros úr ezt a kreálást?*

– Nagy szeretettel gratuláltam az ünnepeket, Rauber bíboros úrnak különösen is a régi szép budapesti emlékek tekintetével. (...)

Kuzmányi István/Magyar Kurír

MAGYAR NYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyar nyelvű szentmise helye és ideje után. Megtalálható még az MKPK honlapján is: <http://www.katolikus.hu/miserend>

ANGLIA:

London: Csicsó János főlelkész, Hungarian R.C. Chaplaincy, 62 Little Ealing Lane, GB London, W5 4EA, Tel./Fax: 0044-20/8566-0271. E-mail: hungarian.chaplaincy@btinternet.com. Misézó helyek: London, South Croydon, Bristol, Luton, Cambridge; www.magyarokatolikusok.co.uk

Észak-Anglia:

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37. Misézó helyek: Ashby De La Zouch, Birmingham, Bolton, Derby, Leeds, Leicester, Liverpool, Nottingham, Preston, Rochdale, Sheffield, St. Helens, Wolverhampton. Manchesterben minden szombat este 8-kor St. Augustin Roman Catholic Church (Az egyetem mellett).

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Simon Ferenc esperes, főlelkész, Wiener Ungarische Kath. Gemeinde, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, tel.: 0043-1/526 49 72; fax: 0043-1/ 526 49 72 25. Misézó helyek: Bécsújhegy, Domplatz 1 (Szent Katalin-kápolna), minden hónap utolsó vasárnapján 17.00-kor; Bécs, vasárnaponként 11.00-kor, Deutschordenskirche, Singerstr. 7. E-mail: bmke@katolikus.at, <http://www.katolikus.at>; Baden, minden hónap második vasárnapján 16.30-kor, Leedsdorfer Hang Str. 74., 2500-Baden.

Pázmáneum: Varga János rektor, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, tel.: 0043-1/3191403-18, e-mail: collegiumpazmaneum@gmail.com, előesti szentmise: szombatonként 17.00-kor. <http://www.pazmaneum.katolikus.hu>

Burgenland/Alsóőr: P. Keresztfalvi Péter OSB, Kath. Pfarramt, A-7501 Unterwart 226, tel.: 0043-3352/34108. E-mail: kersztfalvi@freemail.hu Misézó helyek: Alsóőr, vasárnaponként 10.00-kor, Felsőőr, vasárnaponként 9.00-kor.

Eisenstadt/Kismarton: Szentmise minden hó 3. vasárnapján 11.00-kor, Franziskaner Kirche, Haydngasse 31, A-7000 Eisenstadt.

Graz: Msgr. Molnár Ottó, tel.: 0043-316/68 21 2421, otto.molnar@laposte.net; és Holló István, tel.: 0043-676/8742 6711, e-mail: istvanhollo33@yahoo.de; szentmise minden vasárnap 17.00 órakor. Kalvarienberg-Kirche, Kalvarienbergstr. 155., A-8020 Graz.

Innsbruck: Szentmise minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3. A-6020 Innsbruck.

Linz: Ft. Szabó Ernő, Ungarnsorgezentrum d. Diözese Linz, Herrenstr. 2. A-4600 Wels, tel.: 0043-732/341175, e-mail: emest.szabo@dioezese-linz.at; Misézó helyek: Linz, Wels.

Klagenfurt: Hájtájer István, A-9854 Malta 74, tel.: 0043-4733/232 v. 0043-6768 7727 444, e-mail: hajti80@freemail.hu; Szentmise minden hónap utolsó vasárnapján 15.00-kor a Kapuziner Kirchében, Waaggasse 15, A-9020 Klagenfurt.

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, 3. szombat 17.00-kor az Orsolyita-templomban, Aigner Str. 135. A-5061 Salzburg Érdeklődni: Bohuny István, tel.: 0043-699/81721232.

BELGIUM

Brüsszel: P. Havas István Sch.P., Mission Catholique Hongroise, Magyar Ház, szentmise minden vasárnap 10.30 és 18.00 órakor. Rue de l'Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles. Tel.: 0032-2/64 96 188, mobil: 0032-487/614 063, e-mail: ihavas@piar.hu. Misézó helyek: Leuven, Hága/NL, Luxembourg.

Liège/Luxembourg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumonier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liège, tel.: 0032-4/22 33 910; fax: 0032-4 /22116 09. Misézó helyek: Liège, Verviers, Eupen, Huy, Genk, Eiden, Charleroi, Luxembourg város.

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Ft. Cibian Miklós főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 Paris, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info

Dél-Franciaország: Ft. Cibian Miklós főlelkész, mise minden 1. szombat 16 órakor: Orsolyiták kápolnája, 15, rue Soeur Bouvier 69005 Lyon, tel.: 0033-1/42 086170, fax: 0033-1/42 067155, e-mail: missioncatholique@orange.fr; www.magyarmisszio.info. Misézó helyek: Grenoble, Nizza.

Lotharingia: Misézó hely: Nancy.

LENGYELORSZÁG

Varsó: minden hónap második vasárnapján 15.00-kor, Az Úr Mennybemenetele-templom (Kościół Wniebowstąpienia Pańskiego), Ursynów, al. Komisji Edukacji Narodowej 101. Metróval a Stokłosy állomásig kell jönni, majd Varsó központja felé sétálni kb. 350 m-t.

NÉMETORSZÁG

Augsburgi Egyházmegye: Misézó helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Tompa József, Ungarische Kath. Mission, Zirbelstr. 23, D-86154 Augsburg, tel.: 0049-821/ 21 93 93 30 vagy 0049-821/21 93 93 24, vagy mobil: 0049-152/23 16 27 53. E-mail: augsburgi-misszio@web.de; www.augsburgimisszio.de

Esseni Egyházmegye:

Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Franziskaner Str. 69a, D-45139

Essen. Tel.: 0049-201/28 47 40 vagy Kölnben: tel./fax: 0049-221/33 778 517.

Freiburgi érsekség:

Ft. Lovász Reinholdt plankstadti kooperator, cím: Schwetzingen-Str. 32, D-68723 Plankstadt, havonta magyar szentmisét tart Mannheimben.

Berlini és Hamburgi Főegyházmegye, Hildesheimi és Osnabrücki Egyházmegye:

Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd.: Hamburgban: Ft. Rasztovác Pál, Ungarische Katholische Mission, Bürgerweide 35, D-20535 Hamburg, tel.: 0049-40/25 077 83.

Kölni Főegyházmegye és Aachen:

Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Kath. Ungarnseelsorge Köln, Am Rinckenpfül 10, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de; tel./fax: 0049-221/33 778 517; <http://www.ungarnzentrum.de>

Limburg-Fulda-Mainzi Egyházmegye frankfurti székhellyel: Misézó helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Tel.: 0049-69/24 79 50 21, 069/24795022, fax: 0049-69/97 78 26 84; www.magyar-katolikusok-frankfurt.de, pal.takacs@magyar-katolikusok-frankfurt.de

München-Freisingi Főegyházmegye: Misézó helyek: München, Rosenheim, Erding, Ladshut. Érdeklődni: Ft. Merka János, Magyar Katolikus Egyházközség – Ungarische Katholische Gemeinde, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: 0049-89/982637, fax: 0049-89/985419. E-mail: info@ungarische-mission.de; www.ungarische-mission.de Nyugdíjas kisegítő: Ft. Buchmüller István ny. plébános.

Münster-Padeborn-Osnabrücki Egyházmegye:

Passaui Egyházmegye: Érd.: Ft. Szabó Árpád, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Tel.: 0049-8505/1229.

Rottenburg-Stuttgarteri Egyházmegye: Érdeklődni: Dr. Tempfli Imre, Ungarische Katholische Gemeinde, Albert-Schäffle Str. 30, D-70186 Stuttgart, tel.: 0049-711/236 91 90, fax: 0049-711/236 73 93, e-mail: mission@stuttgarteri-katolikusok.de; <http://www.stuttgarteri-katolikusok.de>. Misézó helyek: Stuttgart, Ulm, Balingen-Frommern, Biberach, Böblingen, Friedrichshafen, Eisligen, Heidenheim, Heilbronn-Horkheim, Ludwigsburg, Munderkingen, Reutlingen, Schwäbisch-Gmünd, Weingarten.

Würzburgi Egyházmegye: Misézó hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Domersschulstr. 2, D-97070 Würzburg. Tel.: 0049-931/38 66 2530, fax: 38 662 599.

NORVÉGIA

Információ a magyar nyelvű lelkipásztori szolgálatról: www.nufo.no/makao

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, a római Szent István Ház igazgatója, Casa di Santo Stefano, Via del Casaleto, 481, I-00151 Roma, tel. és fax: 0039/06 6530 796, mobil: 0039/348 79 52 165, e-mail: italiamissiohu@gmail.com. Misézó helyek: Róma – minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, Chiesa Santi Giovanni Evangelista e Petronio Dei Bolognesi (Via del Mascherone 61 – 00186 Roma és a Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyszonya-kápolnájában minden kedden 8.00-kor. Milánó – minden hó első vasárnapján 16.00-kor, Szalézi oratorium (Via Copernico 9, kivéve január, július, augusztus, szeptember).

Magyar misék helye: Bologna, Catania, Loreto, Padova, Palermo, Parma, Torino.

Firenze: Mons. Kovács Gergely, Pontificio Consiglio della Cultura, V-00120 Città del Vaticano, e-mail: gkovacs@tin.it

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, tel.: 0041-44/36 23 303, e-mail: f.vizauer@gmx.ch; Misézó helyek: Zürich, Winterthur, Wetzikon-Uster, Schaffhausen, Frauenfeld.

Fribourg: Érdeklődni: Petrovay Zsolt, e-mail: zs.petrovay@bluemail.ch

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján 10.30-kor. Tel.: 00 41-22/7910458.

Lausanne: Szentmise minden hó 1. és 3. szombat 18.00-kor. Chapelle Servan, ch. Eugène-Grasset 12, Lausanne.

Bern: Ft. Pál István Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 102, CH-3073 Gümliigen. E-mail: info@katolikus.ch; www.ungarnmission.ch

Basel: Ft. Pál István, Röm. Kath. Ungarnmission, Binninger Str. 45, CH-4123 Allschwil; tel.: 0041/765185440. Szentmise: minden vasárnap 8.50-kor. www.ungarnmission.ch; a Sacré Couer-templomban, Feierabendstr. 68.

St. Gallen: a hónap második vasárnapján 17.00 órakor magyar szentmise a Schutzengel-kápolnában (a dóm mellett). Lelkész: Szücsi László, Kirchstr. 13, CH-9036 Grub. Tel.: 071 891 56 01.

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia külföldi magyar lelkipásztori szolgálatért felelős püspökének irodája: MKPK, Külföldi Magyar Lelkipásztori Szolgálat, Dr. Cserháti Ferenc püspök, H-1053 Budapest, Papnövelde utca 5–7., tel./fax: 0036-1/266-4515, e-mail: cserhati@katolikus.hu □

TURISTÁKBÓL ZARÁNDOKOK

(Folytatás az 1. oldalról)

Az épületavató ünnepségen Kapin István templomigazgató elmondta: a kegytemplom és környékének rendezésével, az ahhoz kapcsolódó hitéleti, egyben vallásturisztikai kiszolgáló funkciók létesítésével és bővítésével kapcsolatos terveknek megfelelően az elmúlt két évben megvalósult a kegytemplom épületének és berendezésének felújítása és restaurálása, valamint a körülötte lévő tér nagybúcsú fogadásához méltó átalakítása.

A nagyszabású fejlesztési program most újabb jelentős állomáshoz érkezett: a *Mária sugara – hitnek vonzásában* című nagyprojekt egyik elemeként, a Magyarország–Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program keretében az egykori óvoda helyén felépült az új zarándokközpont, amelynek szentelését Vasile Bizău máramarosi görögkatolikus megyéspüspökkel és Orosz Atanáz miskolci püspök-exarchával együtt Kocsis Fülöp hajdúdorogi megyéspüspök végezte. Az áldás szavai után Kocsis Fülöp köszönetet mondott a munkálatok tervezőinek és kivitelezőinek, nem utolsósorban Magyarország kormányának. „Olyan kormányunk van, amely valószínűleg és hatékonyan segíti az egyházak tevékenységét. Ma, ebben a gyökerét, talaját, sőt kultúráját veszített Európában éppen erre van szükség” – hangsúlyozta a görögkatolikus főpap. A vallási turizmusról szólva kifejtette: eleinte berzenkedett ellene, aztán egyre jobban munkatársa lett ennek az új, divatos mozgalomnak. „Vélhetően Máriapócsot is mind többben keresik majd fel turizmus céljából, a mi feladatunk pedig az, hogy hozzásegítsük őket az Istennel való találkozáshoz.”

A Magyarország–Románia Határon Átnyúló Együttműködési Program jel-

mondata: Két ország, egy cél, közös siker. A program keretében a máriapócsi zarándokközpont felépítése mellett a nagykarolyi görögkatolikus templom és közvetlen környezetének felújítása, az ugyancsak nagykarolyi Kalazanci Szent József római katolikus plébániatemplom épületének felújítása és a szatmárnémeti román görögkatolikus Popp Aurel-kápolna rekonstrukciója is megvalósult.

Varga Gabriella
(Fotó: Hajdúdorogi Egyházmegye)

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

† BEÖTHY TAMÁS SJ
(1927–2015)

Beöthy Tamás 1927. február 15-én született Budapesten. 1955. augusztus 23-án, a szétszórás alatt lépett be a jezsuita rendbe. Noviciátusát az illegáltságban végezte, majd 1956-ban külföldre került. 1958–60 között Tullamore-ban (Írország) végezte el a filozófiát, 1961–64 között pedig Dublinban a teológiát, ahol 1963. július 31-én pap-pá szentelték. Münsterbe került terciára. Amerikában először Rochesterben (New York) tanított matematikát, majd 1967–68-ban Hamiltonban (Kanada) káplánkodott. 1968–79 között Courlandon (Ontario) volt előbb káplán, majd plébános. 1980–89-ig Londonban (Ontario), a St. Mary Kórházban volt lelkész. 1990-ben hazatért Magyarországra, először Kalocsán volt káplán, majd 1992-től kezdve Budapesten lakott, onnan járta az országot, lelkigyakorlatokat tartva, a Cursillo, és a Házas Hétvége lelkeségi mozgalmakat népszerűsítve.

2015. február 11-én halt meg Budapesten.

Miklós házy Attila SJ ny. püspök

ÉLETÜNK

Budapesti szerkesztőség és kiadóhivatal:
KERESZTÉNY ÉLET SZERKESZTŐSÉGE
H-1075 Budapest, Károlyi krt. 1.
Telefon: (0036) 1/328 01 96, (0036) 1/328 01 97
Fax: (0036) 1/328 01 98
E-mail: eletunk@keresztneyelet.hu
www.keresztneyelet.hu

Főszerkesztő: dr. Cserháti Ferenc
Felelős kiadó: Merka János
Felelős szerkesztő: Czoborczy Bence
A szerkesztőbizottság tagjai:
Ramsay Győző, Vincze András

Redakción és Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE GEMEINDE
Oberföhringer Str. 40, D-81925 München
Verantwortlicher Herausgeber: Merka János
Telefon: (0049) 89/98 26 37
Telefax: (0049) 89/98 54 19
E-mail: eletuenk@ungarische-mission.de

Abonnement für ein Jahr: 20 EUR
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost USD 60

ELŐFIZETÉS:

Az Életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlról, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.
1 példány ára: 2 EUR
Előfizetési ár egy évre: 20 EUR

Tengerentúlról USS 60
BANKSZÁMLÁNK:
Szent Maximilian Kiadó
OTP Banka Slovensko, Komárno
IBAN SK81 5200 0000 0000 0886 7696
BIC/SWIFT: OTPVSKBX

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

Druck:

Micropress Kft.

H-3516 Miskolc, Ács u. 12.

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.
A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.

HIRDETÉSEK

Magyar családnál gondozást, betegápolást, házimunkát vállal bentlakással 50 éves magyar nő, 5 éves gyakorlattal, referenciával. Tel.: 0036-20 494 40 29, E-mail: darinka065@gmail.com

Eger közelében, Feldebrőn 6000 m² kerttel egy 3 szobás (1 szoba külön bejárattal) komfortosított, központi fűtéssel, a fürdőben padlófűtéssel, széles tornácos parasztház, melléképületekkel, áron alul eladó. Az udvaron ázott kút. Telefon: 0714 1487 71 60 vagy mobil: 0152 3186 82 99.

A Szentendrei-szigeten, Horányban, kompközelen, 125 m², egész évben lakható kétszintes családi ház, 1000 m² kerttel eladó. Elosztás: emelet 3 szoba, 1 fürdőszoba WC-vel, folyosó. Földszint: nappali, ebédlő, konyha, kamra, fürdőszoba, WC, folyosó, lépcsőház. Érdeklődni lehet a 0036-30 514 69 59-es mobilszámom.

www.egyhazi.konyvklub.hu

A katolikus, református, evangélikus kiadók gazdag választéka.

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betűnként:	0,10 EUR
„Jelige” – postaköltség	5,00 EUR
Üzleti, nyereséges hirdetés betűnként	0,20 EUR
Nagybetűs sorok betűnként	0,40 EUR
Egyszerű, 1 „pontos” keret	10,00 EUR
Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.	
Külön kívánásokat estenként árazunk.	

Egymás utáni háromszori hirdetésnél 10 %, hatszori hirdetésnél 20 %, illetve egész évi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

HÍREK – ESEMÉNYEK

Emléktábla a ferences vértanúnak

Lukács Pelbárt ferences szerzetes tiszteletére február 21-én kétnyelvű emléktáblát avattak a horvátországi Valpón, abban a templomban, ahol a vértanút keresztelték – tájékoztatott Szerdahelyi Csongor a Ferences Sajtóközponttól. Az ünnepségen a helyi híveken kívül mintegy száz szerzetesnővér, negyven pap, a diakovár-eszéki érsekség káptalanjának képviselői, a valpói születésű Marin Srakić nyugalmazott diakovári érsek és Dobszay Benedek ferences tartományfőnök vezetésével magyarországi ferencesek vettek részt.

Gyorssegély Kárpátaljára

Tízmillió forint értékű gyorssegélyt küldött a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a nehéz helyzetben lévő kárpátaljai családok és egyedülálló idős emberek megsegítésére. Ezzel egyidejűleg gyűjtést is hirdetett az MKPK: március 15-én minden magyarországi katolikus templomban a „kárpátaljai testvérek javára” gyűjtöttek adományokat. A püspökök közleményükben ezt írták: a háború sújtotta Ukrajna magyarok lakta vidékén a mindennapi megélhetés is egyre nagyobb gondot okoz. Ma már az átlagnyugdíj értéke nem éri el a 9 ezer forintot, a minimálbér alig több mint 10 ezer forintot ér, miközben az élelmiszerárak napról napra emelkednek.

A pápát is meghívták a máriaradnai kegytemplom átadására

A Temesvári Római Katolikus Egyházmegye meghívta Ferenc pápát a felújított máriaradnai kegytemplom és kolostor átadására. A kegytemplomból és kolostorból álló együttes felújítása 2012-ben kezdődött el európai uniós forrásból, mintegy 10 millió eurós költséggel.

Reinholz András máriaradnai plébános kérdésünkre elmondta, szerinte Ferenc pápa részvétele nem valószínű az avatóünnepségen, de a Vatikán képviselői magát a jelentős eseményen. A felújított kegytemplom megáldásán több jeles bel- és külföldi személyiség vesz részt, köztük lesz Klaus Iohannis román elnök is. Reinholz András kérdésünkre válaszolva hozzátette: a felújított templomot és kolostort Joachim Meisner bíboros, nyugalmazott kölni érsek, az ünnepi szentmise főcelebránsa áldja meg.

Megnyílt a nagybecskereki kápolna

Megnyitották rendházukban lévő kápolnájukat a Boldogasszony Iskolanővérek a nagybecskereki hívek számára a Szerzetesek évében. Szerdánként délután fél hatra szentségimádásra, majd azt követően szent-

misére várják mindazokat, akik szívesen eltöltenek egy órát az Úrral.

Az első összejövetelt február 25-én tartották. A szentségimádást Gyuris László székesegyházi plébános vezette, míg a szentmisét káplánjával, Draghia Novítával együtt mutatta be. A szentmisét követően a nővérek – Julianna nővér, Cecília nővér és Kornélia nővér – közös agapéra invitálták a jelenlévőket. Valamennyi hívőt a Szerzetesek évében kiadott imalappal ajándékoztak meg, s kérték, imádkozzanak a szerzetesekért és szerzetesnőkért.

A főtérre helyezné a nagyváradi püspökség Szent László kőszobrát

A nagyváradi római katolikus püspökség a helyi önkormányzathoz benyújtott javaslatában felveti azt, hogy a szent király székesegyház mellett álló kőszobrát helyezték a Szent László-templom mellé – tájékoztat az Erdélyi Online. Böcskei László püspök elmondta, hogy a kőből készült királyalapot magas talapzatra helyeznék, mert úgy alkoták meg, hogy ne szemből, hanem alulról nézzenek rá. A püspök hozzátette, rendelkeznek fényképpel a szobor eredeti helyéről, illetve megvan az eredeti oszlopszerű emelvényük is, amit szükség szerint szintén a város rendelkezésére bocsátanak.

Az erőszak és a provokálás ellen

Közös nyilatkozatot adott ki a koppenhágai merénylettekkel, valamint az egyiptomi keresztények libiai kivégzésével kapcsolatban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Állandó Tanácsa és a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa február 24-én. „Imádságainkban hordozzuk az áldozatokat és szereteteiket. A leghatározottabban elítéljük a bármilyen vallás, eszme, világnézet nevében elkövetett erőszakot, és azt, hogy vallási meggyőződésükért üldözzenek, végezzenek ki embereket. Elfogadhatatlannak tartjuk ugyanakkor mások vallási, kulturális vagy nemzeti érzékenységének provokálását” – olvasható – egyebek mellett – a nyilatkozatban.

Kérvényezni kell az iskolai hitoktatást

A romániai alkotmánybíróság nemrég úgy döntött, egyetlen tanuló sem kötelezhető arra, hogy részt vegyen az iskolai vallásórákon. Eddig a szülő kérhette, hogy gyereke ne járjon be az órákra, most fordítva lesz: kérni kell, ha azt akarják, hogy a diákok tanuljanak hitről, bibliai eseményekről. A szülőknak március 6-áig kell benyújtani a kérvényt, ha azt szeretnék, hogy gyermekük tanuljon hittant. Mihai Sorin Cîmpeanu oktatási miniszter elmondta: azok a diákok, akiknek a szülei nem kérik külön ezt, nem kell hittanórára járniuk.

A törvénymódosítással sokan nem értenek egyet, a romániai egyházak képviselői például már korábban benyújtották módosító javaslatukat a tanügyi törvényváltásokról. A szülőknak március 6-áig kell benyújtani a kérvényt, ha azt szeretnék, hogy gyermekük tanuljon hittant. Mihai Sorin Cîmpeanu oktatási miniszter elmondta: azok a diákok, akiknek a szülei nem kérik külön ezt, nem kell hittanórára járniuk.

Elhunyt Karl Josef Becker bíboros

Nyolcvanhat éves korában Rómában elhunyt Karl Josef Becker bíboros, nyugalmazott jezsuita teológiai professzor, aki évtizedeken át tanított a római Pápai Gergely Egyetemen dogmatikai teológiát. Becker professzor oktatói tevékenysége mellett a Hittani Kongregáció tanácsadója volt hosszú időn át. XVI. Benedek pápa 2012-ben bíborossá nevezte ki érdemei elismeréseként. Ferenc pápa a Jézus Társasága legfőbb elöljárójának küldött táviratában fejezte ki részvétét Becker professzor halála miatt. □

BÖJTE CSABA MÜNCHENBEN

Böjte Csaba ferences atya lelkipályát vezetett a müncheni magyar egyházközösségnél február 28-án és március 1-jén. Az erdélyi szerzetes szombat délután az ifjúságnak tartott előadást a boldogságról. Vasárnap délelőtt a múlt év szeptemberétől a magyar liturgiáknak helyet adó Szent Erzsébet-templomban koncelebrált szentmisét Merka János plébánossal. A szentbeszédben a dévai Szent Ferenc Alapítvány kezdeteiről beszélt, és a közösségek fontosságáról elmélkedett. Délután a müncheni Magyar Katolikus Misszió folytatta a hívek lelki felkészítését a nagyböjtre. Csaba testvér

magával hozta az idén ötszáz éves csíksomlyói kegyzobor másolatát, amit a közösségnek ajándékozott. Két elmélkedést tartott, amelyeknek témája a békesség volt.

Funke Attila

MINISTRÁNSTALÁLKOZÓ, PÁPAI LÁTOGATÁS, CSALÁDSZINÓDUS

Beszélgetés Német László nagybecskereki püspökkel

Német László nagybecskereki püspök február közepén hivatalos úton Rómában tartózkodott. A Vatikáni Rádió több fontos témát is érintő interjút készített a főpásttorral, melynek összefoglalását az alábbiakban közöljük.

Német László püspök – mint az Európai Ministráns Referensek Szövetségének elnöke – előkészítő tárgyalásokat folytatott Rómában a pápai prefektúrán az augusztus 3. és 8. között Rómában tartandó nemzetközi ministránstalálkozó ügyében, amely 12 ezer ministránst, köztük kétezer magyart érint szerinte a Kárpát-medencéből. A tervek szerint a Falakon kívüli Szent Pál-bazilikában vesznek részt szentmisén, amelynek bemutatására a Szentatyát kérték fel. Fölkeresik a Kallixtus-katakombákat is, ahol Szent Tarziciusz, a ministránsvédő szentjének sírhelye található.

Nagy örömmel készülnek a vajdasági magyarok június 6-ra, amikor Ferenc pápa a bosnyák fővárosba látogat. A határos ország püspöki konferenciája állítja össze a szarajevói programot, amelybe a szerbiai katolikusok zömét kitevő magyarok is szeretnének bekapcsolódni, jelen lenni a pápai szentmisén.

Örvendtes hír, hogy januárban életbe lépett a két állam közötti megegyezés a felsőoktatási diplomák kölcsönös elismeréséről. Ennek köszönhetően a külföldön szerzett teológiai diplomákkal a vajdasági magyar papok is oktathatnak majd, nem szükséges az ortodox teológiai kar hitelesítése hozzá. Ezen felül pedig akkreditációt kaphat a szabadkai katechetikai intézet is, mely Német püspök reményei szerint nyárig megnyithatja kapuit a hallgatók előtt.

A régióban a legnagyobb problémát az elvándorlás jelenti, amelynek nem annyira politikai, nemzetiségi, mint inkább gazdasági okai vannak. Mintegy pánik-

hangulat uralkodik Szerbiában, a jövő kilátástalannak tűnik a lakosság előtt, ezért szerbek, magyarok nagy számban hagyják el az országot – ecsetelte az interjúban a nagybecskereki püspök.

Legfelsőbb szinten a püspöki kar és az ortodox pátriárkátus között rendszeresen létrejönnek találkozók, de az egyéni hívek szintjén is működnek a kapcsolatok. Jó példája ennek a számos vegyesházasság, amelyben az ortodox és a katolikus fél egyaránt gyakorolja vallását. Remélhetőleg hamarosan megéri az idő arra is, hogy meghívják a pápát Szerbiába.

Bátorító jelzés Ferenc pápa, valamint a színóduzi titkárság részéről az, hogy négy hónap időt bocsátottak a helyi püspöki konferenciák rendelkezésére: osszák ki a kérdőíveket az érintettek, vagyis a világi hívek, a családok között, megtudakolva így, milyen elvárásaik, reményeik, problémáik vannak az egyházi tanítással, gyakorlattal kapcsolatban. A kérdőíveket áprilisig lehet kitölteni, amit majd a helyi püspöki karok összegeznek és eljuttatnak Rómába. Ez alapján nagyobb realitással dolgozhatják ki az őszi családszinódus munkadokumentumát.

Német László püspök szerint nagyon fontos megkérdezni a családokat, hiszen a színóduzróluk szól. A válaszok sokasága nagy gazdagságot eredményez. A színóduzra ugyan meghívunk világiakat is, de nekik nincs szavazati joguk, csak a klerikusoknak, akik viszont nem élnek családban. Ezért kell nagyobb teret adni az érintettek véleményének.

(VR)

A RÓMAI NÉMET-MAGYAR KOLLÉGIUM ÚJ REKTORA

Július 31-én, Loyolai Szent Ignác ünnepén veszi át a Collegium Germanicum et Hungaricum vezetését Stefan Dartmann atya, Benedikt Lautenbacher eddigi rektortól, aki négy éven át vezette a kollégiumot – jelentette be a diákoknak csütörtökön Severin Leitner delegátus.

Az 59 éves Dartmann németországi és jeruzsálemi filozófiai és teológiai tanulmányai után az uppsalai egyetem vallástudományi fakultásán végzett kurzusokat. 1986-ban szentelték pappá Stockholmban, ahol a Szent Eugénia Plébánián káplánként majd tizenegy éven át plébánosként dolgozott.

2010-ben őt bízta meg Kolvenbach általános rendfőnök a két német rendtartomány összevonásával egyesített új német provincia vezetésével. Akkor negyvenötven jezsuitát számlált a német provincia, amihez Németországon

túl még Dánia és Svédország is odatarozott. 2010-ben hatéves mandátuma lejártával a Német Püspöki Konferencia Kelet-Európa katolikus egyházait segítő karitász segítségnyújtó programjának vezetője lett a vezetője.

Benedikt Lautenbacher eddigi rektor ösztöli a német jezsuita provincia Fundraising forrásteremtő programjának a vezetője lesz.

A római Német-Magyar Kollégiumban jelenleg hetven diák tanul tizenöt különböző országból, akik a német nyelvtanulástól illetve az egykori Magyar Királyság területének a mai országaiból érkeznek Rómába. A magyar diákok száma jelenleg tizenkilenc. A húsz németajkú és húsz horvát diák mellett négy szlovén és négy szlovák seminarista tagja a kollégiumnak, egy finn, egy svéd és egy luxemburgi diákkal.

(Vatikáni Rádió)